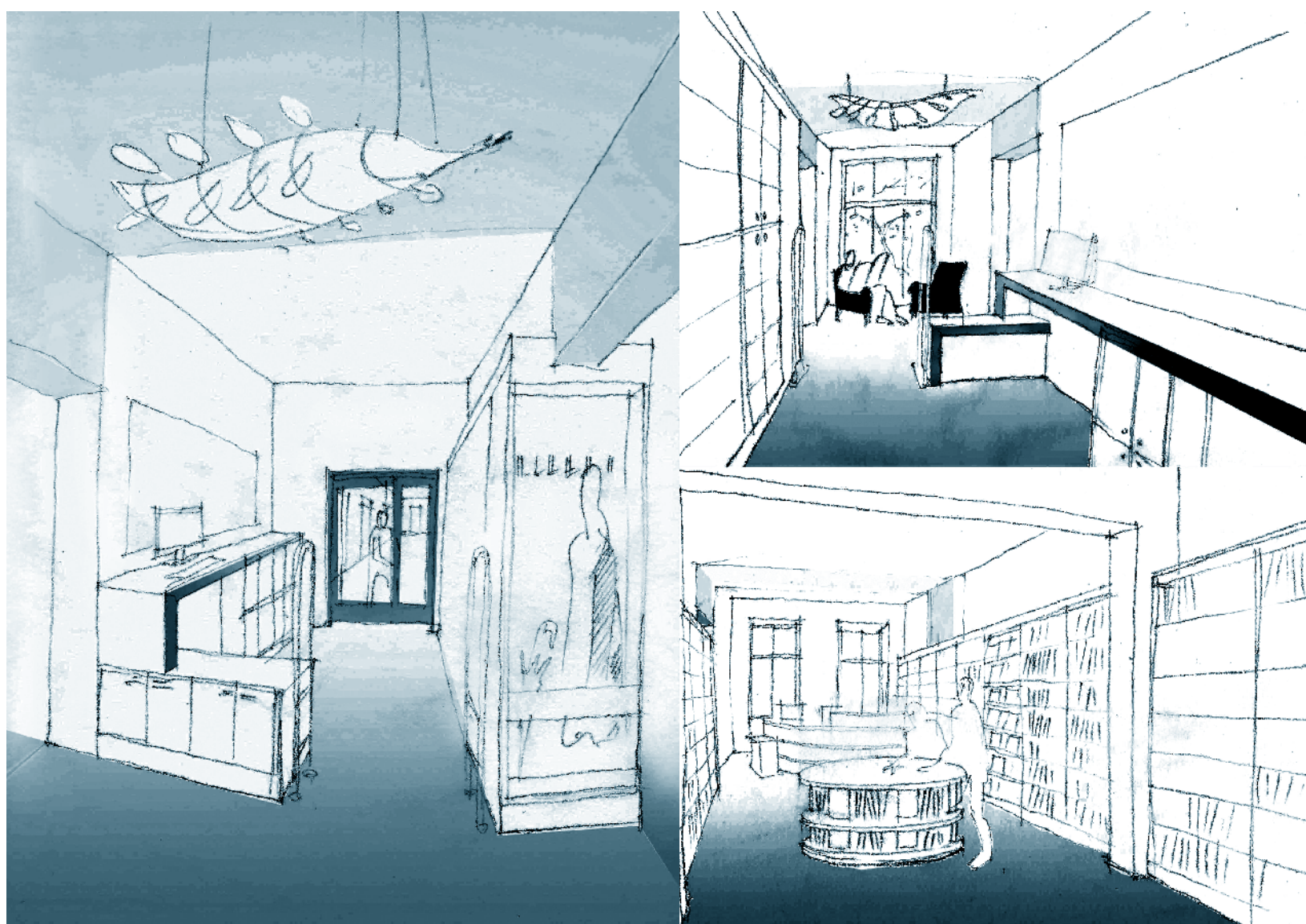

2 Rekonstrukce naučného oddělení / 4 LiPen / 5 Noc literatury 2015 / 6 Máchovou stopou 2015 / 8 Spisovatelé se vrací do škol - Michal Viewegh / 10 KRE-KNI / 12 Knihožrouti - čtenářský klub pro děti / 13 Novinky ve fondu / 14 Povídka na léto / 15 Terárium - vitrína, která žije / 16 Výtvarná příloha - Lenka Kahuda Klokočková

Zcela vlevo: Návrh nové vstupní části naučného oddělení. Pohled od okna s balkonem do chodby odkud budou moci čtenáři vstupovat. Chodba bude díky skleněným dveřím prosvětlena a vstup na oddělení bude podtrhovat kvality historické budovy. Ve vstupní části budou umístěny odkládací skříňky (na obrázku vlevo vpředu) a počítač s možností vyhledávat v katalogu, dále příruční knihovna ve skleněných vitrinách (v pravé části obrázku).

Vpravo nahoře: Pohled ode dveří s vizualizací posezení u balkónu. Nad úložným prostorem zbývá také praktická pultová část pro ukládání knih do tašky apod. Na stěně bude umístěn display s promítanými fotografiemi z akcí knihovny a nabídkou aktuálního programu.

Vpravo dole: Pohled na výpůjční pult (na obrázku zcela vzadu) a otevřené uspořádání prostoru. Pokračování na str. 2

autorka kresby: architektka projektu přestavby naučného oddělení
Ing. arch. Karolína Štědrá

Prolom kódy nudy

Přijď do knihovny a rozehráj to s námi! Tento vzkaz, nebo chcete-li výzvu, jsme vypustili na všechny strany. Zalétla k mládežnickým zastupitelům i do všech litoměřických škol. Chtěli jsme, aby se dostala ke všem aktivním mladým lidem, kteří se rádi společně baví, sami něco tvoří, rádi se učí nové věci nebo chtějí předat své poznatky a dovednosti svým vrstevníkům.

Je prima, že ty správné uši byly nastražené. Ozvala se nám spousta mladých lidí, kteří se hned pustili do práce a v knihovně bylo otevřeno několik nových projektů. Některé představujeme dále v čísle. Zasluhou Kristýny Lamblové a Mikoláše Müllera se od ledna střídají poslechové a filmové večery, v režii Šimona Černého se rozehrávají rolové i deskové hry, odstartoval projekt Terárium, který

upozorňuje na mladé výtvarníky z Litoměřicka a chystá se mnoho dalšího (str. 10–12). Program KRE-KNI (kreativní knihovna) má svou vlastní facebookovou komunitu, kde je možné sdílet své pozvánky, nápady, komentáře, recenze i fotky. V rámci projektu proběhly workshopy fotografie. Také jsme se spojili se střední školou Ekonom při mediální spolupráci. Její výsledky jistě nepřehlédnete ani v tomto čísle našich novin, redakční radu totiž posílili Šárka Dragounová a Dominik Anelt, kteří pro vás v rámci své studentské praxe porovnávali filmová zpracování známých děl s knižními předlohami a také diskutovali se čtenáři i knihovnicemi, aby vás seznámili s jejich názory v anketách a rozhovorech (str. 8–9). Gymnázium Josefa Jungmanna zase zaujalo projektem Spisovatelé se vrací do škol. Jako prvního autora jsme oslovili Michala Viewegha, který besedoval jak se čtenáři v knihovně, tak i se studenty ve škole. Rozhovor a článek si přečtete na str. 9. Další setkání přislíbily mladé autorky Kateřina Tučková a Judita Matyášová. Slovo dostane i

Petr Šabach. Pamatujete na Šakalí léta nebo Pelíšky? *A co krekne přístě?* Maturita z literatury a českého jazyka letos vyvolala řadu otázek. Při písemné části zkoušky se zapotil nejen student a mnoho z nich dokonce podepsalo petici za zmírnění kritérií hodnocení didaktického testu. A co vy? Děsí vás zkouška dospělosti? Věříme, že ne. Přesto na příští školní rok připravujeme zbrusu nový projekt, který by mohl s některými maturitními úskalími pomoci. A doufáme, že to nebude nuda. Kudy se budeme ubírat, může záležet také na vás! Překvapte nás svými nápady. Dejte nám vědět, co se vám v programu knihovny líbí a bez čeho byste se naopak obešli. Nabídněte nám svoje vlastní aktivity. Rádi vás podpoříme. Napište nám na e-mail: info@knihovnalitomerice.cz.

Kateřina Minková

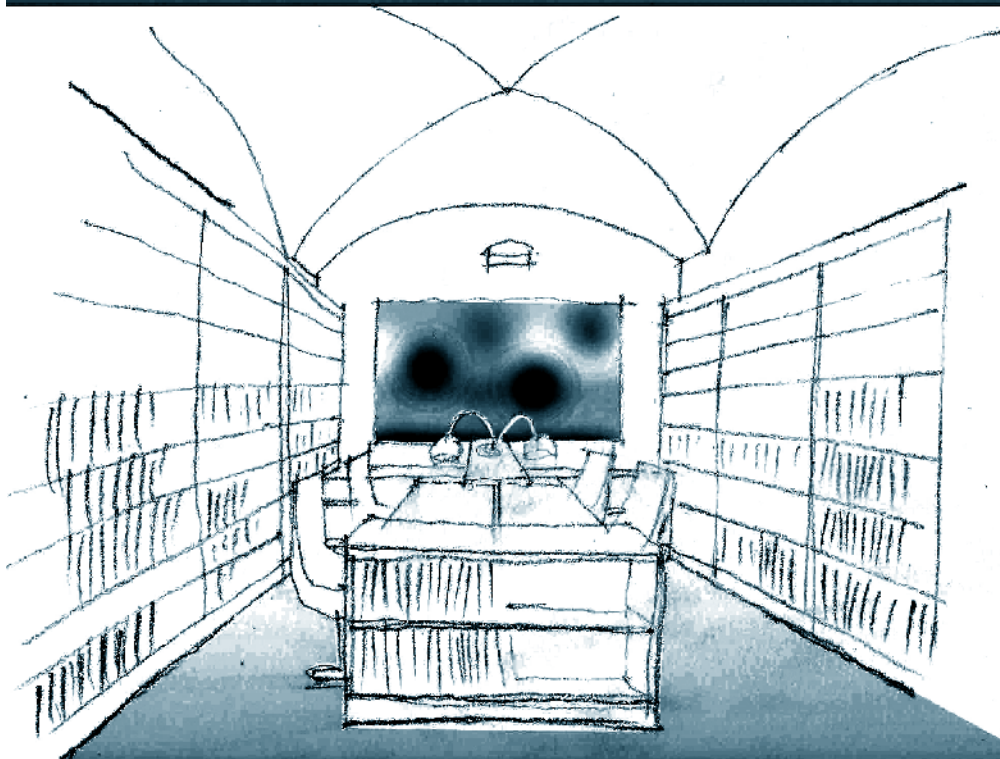
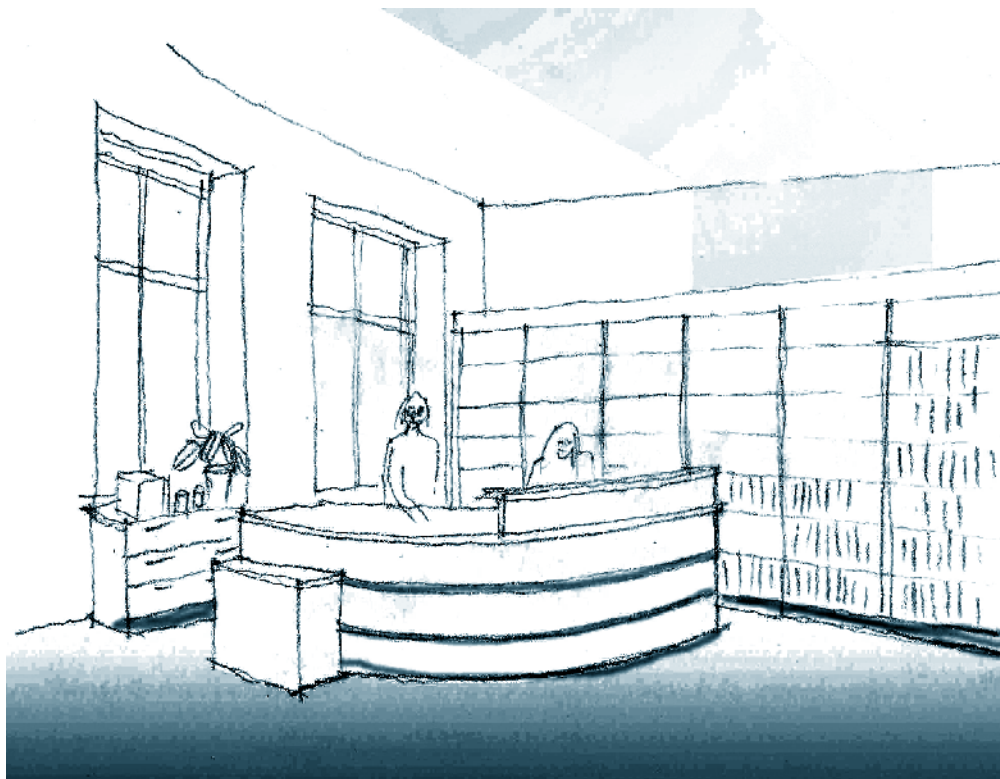
Rekonstrukce naučného oddělení

Jako každý rok, i letos bude knihovna čtrnáct dní na přelomu července a srpna pro veřejnost uzavřena. Tato doba je vyhrazená pro nezbytnou údržbu objektu a s ním spojené opravářské práce.

Vloni jsme během této letní přestávky začali stavební práce spojené s vybudováním výtahu. Během letošních prázdnin zahájíme kompletní rekonstrukci oddělení naučné a zájmové literatury. Díky štědrému daru od firmy ČEZ a pochopení našeho zřizovatele, změníme dispozici oddělení a kompletně vyměníme veškerý knihovní nábytek. Však už bylo načase! Ten stávající tu bude už pomalu třicet let. Autorkou nového projektu je Ing. arch. Karolína Štědrá. Hlavní změnu čtenáři zaznamenají už při vstupu na oddělení. Prosklené dveře opticky propojí interiér budovy s celým náměstím. Jak je to možné? Nechte se překvapit. Ve druhé polovině srpna už bude všechno jinak.

Karel Tománek

Důležité upozornění!
V souvislosti
s rekonstrukcí oddělení
naučné a zájmové
literatury bude knihovna
v době od 24. 7.
do 9. 8. 2015 uzavřena.
Nezapomeňte si půjčit
nové knihy a včas vrátit
ty, které máte doma.

Naučné oddělení ze skicáře Ing. arch Karolína Štědrá

Naboře: Obslužný pult žluté barvy připomínající tvarem banán, rozjasní celé oddělení a dodá mu život. Policový regál s výpůjčnými novinkami s osvětlením přiláká čtenáře k nově zakoupeným knihám. Čtenáři se opět mohou těšit na kopírovací služby a kávu z kávovaru.

Dole: Vizualizace pohledu do studovny. Prostor je navržen s ohledem na práci na počítači, komfort při studiu a příjemnou atmosféru.

Očima knihovnice

Plánovanou rekonstrukci přiblíží Lenka Hejnová, vedoucí naučného oddělení.

V projektu je pro mne zásadní praktická část. S architektkou jsme konzultovaly nové uspořádání prostoru. Chceme, aby byl splněn požadavek příjemného a co nejjednoduššího vyhledávání knih pro naše čtenáře. Z hlediska práce knihovnické je pro mne důležité, aby se do polic vešlo maximální množství knížek a aby byl prostor dokonale využit. Řešily jsme praktické věci jako například rozměry a umístění nábytku.

Velmi významnou otázkou je, jak zorganizovat samotné stěhování knih. Kam je uložit v mezidobí, kdy bude nutné odvézt starý a sestavit nový nábytek. Jak vlastně dostat všechny ty knihy z regálů do regálů.

„Nejideálnější by bylo, kdyby si čtenáři na léto půjčili z naučného oddělení co nejvíce knih.“

Vedle nového zařízení, včetně nábytku ve světlých odstínech, se mohou čtenáři těšit na otevření venkovního atria a příjemný tišší koutek k samostudiu. Přibude také studijní prostor s počítači. Především však bude zviditelněna příruční knihovna, v níž jsou knihy, které je možné vypůjčit si jen do studovny (prezenčně). Doposud totiž byly v části oddělení, kam jsme měly přístup pouze my, knihovnice. Je dobře, že čtenáři, kteří nevyhledávají knihy v on-line katalogu, budou moci knihy vidět, a tedy také vybírat. Knihy budou umístěny ve skleněných vitrínách ve vstupní části oddělení. Další novinkou budou uzamykatelné šatní skřínky, díky nimž si čtenáři budou moci vybírat knihy s volným rukama.

Lenka Hejnová, vedoucí naučného oddělení

Očima čtenářů

Zeptali jsme se také čtenářů na naučném oddělení, jaká jsou jejich přání ohledně rekonstrukce oddělení

Na novém oddělení bych uvítal výrazněji vystavený plánec oddělení - témat knih, pro lepší orientaci.

Je dobře, že knihy, které jsou vzadu budu moci vidět ve vitrínách. Určitě bych

Těším se na zpřístupnění zadního traktu a dvořečku, to bude jistě zajímavé.

Rád chodím do knihovny najít koutek klidu, trávím tady rád chvíle se sportovními časopisy a rád zde také usednu ke knize s historickou tematikou. V novém oddělení bych si přál mít možnost užívat dál prostor pro poklidné čtení.

... Rozhodně ocením úložné skřínky a snad i přehlednější řazení knih.

... V knihovně trávím čas kvůli možnosti přístupu na internet. Využívám zde počítačové stanice. Jsem ráda, že jsou v současné době počítače a pracovní prostor u oken. Ráda bych, aby v novém oddělení bylo u počítačových stanic dostatek přirozeného světla, nebo případně i možnost stolního osvětlení, abych nemusela pracovat jen při zářivkách. Dále bych uvítala pracovní prostor pro případ práce na osobním notebooku. S tím souvisí také možnost připojení na wi-fi síť a napájení.

... Já si tu čtu ráda časopisy a noviny, potěšilo by mne, kdyby čítárna zůstala tak, jak je. U oken a s pohodlným sezením. Snad křesla by mohla být vyšší, aby se z nich lépe ustávalo.

Karel Hynek Mácha 1/2015,
noviny z Knihovny
K. H. Máchy v Litoměřicích

Vydává příspěvková
organizace
Knihovna K. H. Máchy
v Litoměřicích, Mírové
nám. 26, 412 01 Litoměřice
ISSN 1803-7313
Evidenční číslo Ministerstva
kultury ČR E 18798

Editorka Kateřina Minková
Redakce Šárka Dragounová,
Dominik Anelt, Iva Červinková
Design Iva Červinková
Tisk Jiří Bartoš – SLON
E info@knihovnalitomerice.cz
T 416 732 453
www.knihovnalitomerice.cz

Projekt podpořila Nadace ČEZ

NADACE ČEZ

Města a obce čtou – podruhé

S nápadem uspořádat letní venkovní literární happeningy v severočeských městech přišli Jirkovští, resp. Mgr. Bedřich Fryč, ředitel Kulturního, vzdělávacího a informačního zařízení Jirkov, který vzpomíná na zážitek s outdoorovou knihovnou v Salzburgu.

Po vzoru projektu Stadtlesen, který již několik let provází rakouská, německá i severoitalská města, vznikla česká varianta s názvem Města čtou, jejíž loňský první ročník podpořilo Ministerstvo kultury ČR a Ústecký kraj. K akci se připojily knihovny z Loun, Klášterce nad Ohří, Cítolib, Tuchořic, Chomutova a v neposlední řadě také naše litoměřická knihovna.

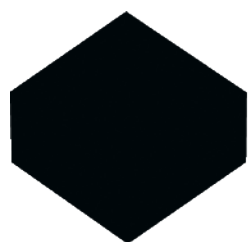
Návštěvníci Parku Václava Havla si jistě vzpomenu na pohodlné červené vaky, houpací síť i knihovnu pod širým nebem. Část knih pro akci zajistily společnosti Albatros Media a OPA, nabídku však doplnily i jednotlivé knihovny z vlastních zdrojů. Nechyběl ani stan, který se hodil hlavně v nepříznivém počasí. Čtení na čerstvém vzduchu doplňoval bohatý doprovodný program: hudební vystoupení, autorská čtení, workshopy apod.

Během prázdninového čtení se ve venkovních knihovnách poba-

vil více než dva tisíce čtenářů a účastníků více než padesáti odpoledních programů. Nejinak tomu bude i v letošním roce. Litoměřičtí převezmou čtenářskou štafetu na konci srpna. Takže až se vrátíte od moře, z hor, z chalupy či jiné dovolené, přijďte si posedět nebo poležet s knihou a zajímavým příběhem anebo si přijďte poslechnout dobrou muziku. Chceme zde dát prostor především mladé generaci. Těšit se můžete na Štěpánku Toutovou a její Pověsti Českého středohoří, vystoupení hudební skupiny Appendix, tvořivá odpoledne plná workshopů: žonglování s Helenou Učíkovou Lendackou, Monsieur Lardon a yoyo workshop. Uslyšíte autorské čtení Spolku LiPen nebo zaskočte na pohádková odpoledne (LiDi, Mladivadlo).

Na setkání s vámi se těší knihovnice a knihovníci, kteří vám v parku s čímkoli ochotně pomohou.

K. M.

FILM
FESTIVAL
LITOMĚŘICE

21.–23. 8.
2015

www.fifeli.cz

www.kinoostrov.cz

Akte se koná za podpory
města Litoměřice.

Organizátorem je Kinoklub
Ostrov, o.s. ve spolupráci s
MKZ Litoměřice a Knihovnou
K. H. Máchy.

Sladký život

Vychutnejte si „Sladký život“ na všechny způsoby. Filmové projekce s tvůrci, besedy, kvalitní hudba a další zážitky v kině Máj, v Letním kině, Knihovně K. H. Máchy a na dalších místech.

Letošní ročník přivítá velký počet hostů: Eva Tomanová (Stá-le spolu), Martin Štrba (Vlna vs. břeh), Miro Remo (sloven-ský tvůrce oceněných snímků Comeback a Arsy-Versy), Andrea Culková (Cukr blog) s diskusí na téma co je sladké je i dobré, Pa-vel Ryška na téma animovaná reklama, Martin Čihák s přednáš-kou na téma experimentální film.

Další filmy ve výběru: Zazie v metru (Louis Malle), Kniha snů (Peter Greenaway), Krátký film o lásce (Andrzej Wajda), Duch úlu (Victor Erice), Evžen mezi námi (hlavní role Jan Kraus), Vůně zelené papáje (Anh Hung Tran), Křížová cesta (Diet-rich Brüggemann), Zítřka se bude tančit všude (iluze propagan-dy s přednáškou), Zem spívea (Karel Plicka), Slnko v sieti (Šte-fan Uher), Bonnie a Clyde, Rebel bez příčiny, současné filmy FAMU a další.

Doprovodný program: filmová projekce s živou hudbou - Dob-rodružství prince Achmeda a Stroon, koncert - J & The Cold Cold Nights, divadlo, kuchařská show Mlsné Káčí „Zdravá sva-čina“, filmová dílna, výstava „some sweet, some bitter“, recycle workshop (FUD) a další.

Jízda pokračuje

V minulém čísle našich novin jsme vás informovali o činnosti Spolku LiPen v naší knihovně i mimo ni, o úspěchu v celostátní soutěži Nadace Charty 77, o projektu putovní výstavy, o tvůrčích dílnách i dalších aktivitách litoměřických seniorů. Jak to s nimi vypadá v letošním roce? Jsou stále tak aktivní? Posuďte sami.

Činnost spolku zajišťují dva samostatné kluby, Dopolední klub aktivního stáří (který představuje svou činnost v článku s názvem Aktivně a v pohybu) a Klub tvůrčího psaní. Kromě své vlastní činnosti se tyto kluby pustily do několika velkých společných aktivit, které pomáhají vytvářet vazby mezi jednotlivými členy spolku. Z loňského roku přichází projekt Prolínání, který se soustřeďuje na aktivity v několika rovinách. Hledá a otevírá možnosti mezigeneračního setkávání a zároveň umožňuje prezentaci výtvarných prací a literárních textů v ulicích našeho města. Spolupracujeme zde s Výtvarným ateliérem Kumstátová, se kterým jsme společně připravili již druhou akci. Do konce května byla k vidění v jezuitském kostele instalace s názvem Taneček (papíroví čerti a andělé od dětí předškolního věku) a výstavka akvarelů a literárních textů členů našeho spolku.

K. M.

Aktivně a v pohybu

Dopolední klub aktivního stáří již několikátým rokem nabízí v knihovně každý pátek různorodé aktivity pro seniory - zejména zdravotní cvičení, společné povídání a sdílení, někdy trénování paměti či tvoření a zpívání. Během letních měsíců se pak tyto aktivity pravidelně přesouvají ven do parku Václava Havla.

V letošním roce se však mnoho akcí uskutečnilo pod širým nebem i přes rok. Pohyb na čerstvém vzduchu je totiž tím nejlepším lékem na různé neduhy, které někdy mohou stárnutí provázet. A tak se stále častěji vydáváme ven, jezdíme na výlety, chodíme na výstavy a také podnikáme vlastivědné procházky po našem krásném městě, o kterém nám vypráví historik Oldřich Doskočil. Už jsme navštívili Jezuitskou, Dominikánskou a Dlouhou ulici a 19. června si projdeme náměstí.

Další letošní novinkou je projekt Sousedí. Pravidelně si zveme zajímavé osobnosti nebo i obyčejné lidi, kteří bydlí v našem městě. Na setkáních si společně povídáme, navzájem se poznáváme. Prvním „sousedem“, který projekt zahájil, byl právě oblíbený historik a spisovatel Oldřich Doskočil. Druhou návštěvou v našem klubu byla mladá žena vietnamského původu Ali Tran, s kterou jsme si povídali o jejím životě v naší zemi, o jejím dětství ve Vietnamu, o vietnamské kultuře a zvycích. V budoucnu se jistě dozvíme mnoho zajímavého od dalších hostů, kteří již přislíbili svou účast a kteří původně pocházejí například z Chile, Holandska, Slovenska nebo Ukrajiny.

Helena Učíková Lendacká

Spolupracujeme s Domovem U trati

Kromě knihovny a městských ulic rozšiřuje spolek svou činnost i v dalších místech ve městě.

Navázali jsme spolupráci s Domovem U trati, ve kterém nabízíme pravidelné čtenářské besedy, jejichž organizace se ujala dobrovolnice Zdenka Skálová. Ta zde například uvedla knihy místního autora Jana Zelenky (člena spolku) nebo povídky Roberta Fulghuma.

Abychom mohli číst, musí se také psát, a proto i zde zahájila svou činnost skupinka seniorů, věnující se tvůrčímu psaní. Z jejich textů byl uspořádán první sborník a některé z nich jsou zveřejněné na stránkách Senzačních seniorů (www.sensen.cz) v Národní kronice.

K. M.

O knihách a čtení

Jsem si povídala s paní Zdenkou Skálovou, litoměřickou dobrovolnicí, členkou Spolku LiPen, držitelkou ceny Křesadlo 2010, s aktivní čínorodou ženou. Kdo by jí hádal osmdesát?

Zdenko, ty a knížky - jak to jde dohromady?
Ke knihám mám odjakživa vztah. Na všech školách, kde jsem učila, jsem byla knihovnicí. Na konci své učitelské působnosti jsem asi dva roky byla okresní metodičkou. Už jako důchodkyně jsem pracovala deset let na pobožce okresní knihovny v Pokraticích.

Také v hospici, kde působím také už víc než deset let jako dobrovolnice, jsem s pomo-

foto: Aleš Ali Podivínský

Noc literatury 2015

Knihy a čtení jsou také tématem hlavní události roku. Mezinárodní akce Noc literatury, na které jsme spolupracovali s naší knihovnou v Litoměřicích, měla letos druhé opakování.

Během jedné noci se v 75 městech ve 13 zemích ve stejných hodinách četly ukázky z děl současných evropských autorů. Celý projekt již osmým rokem připravují Česká centra, ve spolupráci s pražským sdružením evropských kulturních institutů sítě EUNIC a kulturními odděleními zahraničních velvyslanectví. Ty každoročně vybírají texty a představují autory. Znamé osobnosti potom v jednotlivých městech tato díla předčítají.

U nás letos po loňské interpretece Lubě Skořepové převzal štafetu písničkář Jan Burian, který v jezuitském kostele Zvěstování Panny Marie přednesl ukázku z knihy Kokoschkova loutka mladého portugalského autora Afonsa Cruz. Dalšími představenými zeměmi byly Dánsko a Španělsko, odkud zavál Krvavý vítr (Jakob Melander) v podání Lukáše Fíly a rozplétaly se podivné Zamilovanosti (Javier Marías) ústy Doubravky Dostálové. Ukázky jste mohli vyslechnout v kulturním klubu Hrádek. Čtení zde svými písněmi a hrou na kytaru doplnil Jirka Straněk. Do historického sklepení se ukrýla díla Charlese Lewinskeho a Michel Murgiové. Věděli jste, že „accabadora“ je žena, která pomáhá ze světa nevléčitelně nemocným? Jak to bylo s ní i s její světenkyní Mariou, četl Aleš Pařízek. Jakub Vitko zase posluchače seznámil se švýcarskou knihou Gerron. V čajovně na příchozí čekala Strážkyně pramene finské autorky Emmi Itäranty, její interpretku Iva Červinková nabídla nejen horký čaj, ale i osvěžující přednes ukázky s tematikou čajového obřadu. V doprovodném programu v Domově U trati seznámil se svou tvorbou překladatel a spisovatel ukrajinského původu Alexej Sevruck (rozhovor s autorem v minulém čísle novin).

K. M.

Senioři férově

V pátek 15. května 2015 uspořádal náš spolek LiPen v Knihovně K. H. Máchy další fairtradovou akci pro seniory s názvem „Fair trade máme v malíčku“. Již potřetí senioři diskutovali o spravedlivém obchodu, fairtradových výrobcích a zodpovědném nakupování. Nechyběla ani ochutnávka fairtradového čaje a kávy.

Tentokrát byla beseda pojata jako trénování paměti – jednotlivá témata byla připravená ve formě hádanek, poznávání a zapamatování si obrázků a předmětů. Ukázalo se, že si senioři z předcházejících akcí pamatují mnoho poznatků o problematice férového obchodu a že fair trade opravdu v malíčku mají. Senioři se nově seznámili například s otázkou fairtradových banánů, a také se situací plýtvání potravinami v naší zemi a s existencí potravinových bank. Sami přišli s nápady, jak plýtvání předcházet a jak nakupovat odpovědněji. Někteří besedující také upozornili na možné problémy v českých obchodních řetězcích, na mnohdy ne příliš důstojné pracovní podmínky jejich zaměstnanců. Všichni se závěrem shodli na tom, jak moc důležitá je podpora místních pěstitelů a také menších lokálních obchodů.

Na tuto akci navázalo další setkání s názvem „Sousedí, pojďte na kafe!“, které proběhlo v neděli 31. května od 14 hodin v Parku Václava Havla na prostranství před kavárnou Fér Kafe.

Akce pořádaná k Mezinárodnímu dni sousedů ve spolupráci se spolkem ProLUKA nabídla sousedské setkání a povídání, prezentaci a ochutnávku férové kávy, hudební vystoupení Dany Szasziové a hlavně výměnný obchod. „Nakupovat“ bez peněz můžete i nadále na virtuálním tržišti na webu www.spoleklipen.eu. Zde můžete také vkládat vlastní nabídky zboží a domlouvat se na sousedské výpomoci. Akce se mohly uskutečnit díky podpoře Fairtradového města Litoměřice, zároveň byl projekt podpořen Ústeckou komunitní nadací z výnosů příspěvku Nadačního investičního fondu a prostředků společnosti AIRPRODU-CTS spol. s r. o.

H. U. L.

Trénování paměti

Již druhým rokem v knihovně probíhají kurzy trénování paměti, především pro seniory. Na podzim 2015 bude znovu otevřen kurz pro začátečníky. Od letošního roku tento kurz seniorům nad 65 let plně hraří VZP.

H. U. L.

cí Knihovny Karla Hynka Máchy vybudovala knihovnu (včetně zabalení, označení, katalogu).

Tvoji novou aktivitou je spolupráce s Domovem U Trati (DUT). Proč zrovna tam?

V domově žije druhým rokem moje kamarádka Ida Venzhoferová, chodím tam každý týden cvičit. Když jsem viděla u Melanie (aktivizační pracovnice domova seniorů, pozn. redakce) knížky na hromadě na zemi, mé knihovnické srdíčko to nevydrželo. V té době rušila svou ordinaci druhá přítelkyně Dr. Marie Štětínová, která nám darovala vhodné skříňky. S pomocí obyvatelky DUT paní Janečkové jsme do nich knihy tematicky roztřídily.

Kromě knihovny zde připravuješ i tzv. čte-

nářské besedy, přiblížíš našim čtenářům něco z jejich obsahu?

Čtenářské besedy proběhly zatím čtyři: představili jsme povídky mého oblíbeného autora Roberta Fulghuma, pověsti z našeho kraje, s Janem Zelenkou jsme si vyprávěli o Egyptě a k výročí osvobození jsem posluchačům připomenula příběhy z Terezína od Stanislava Motla. V létě bych ráda lidi seznámila s naší současnou autorkou Halinou Pawlowskou. Snažím se nejen předčítat a seznamovat účastníky s obsahem knih, ale zapojuji je i do diskuse.

Děkuji za rozhovor a přeji, ať se stále daří.

K. M.

Noc literatury - z díla Zamilovanosti čte Doubravka Dostálová.

Noc literatury - Jan Burian čte Kokoschkovu loutku.

Dopolední klub aktivního stáří: výlet do Roudnice nad Labem.

Knihovna vyhlašuje sedmý ročník literární soutěže

MÁCHOVOU STOPOU 2015

*najednou
bylo
všechno
jinak*

Soutěž je určena žákům druhých stupňů základních škol, středoškolákům a dospělým (studenti vysokých škol, absolventi atd. bez věkového omezení).

Ve všech třech kategoriích mohou soutěžící posílat pouze jednu povídku o rozsahu maximálně 4 normostrany (1 normostrana čítá 1800 znaků včetně mezer) inspirovanou citátem „Najednou bylo všechno jinak“.

Soutěžní díla posílejte na e-mail machovoustopou@seznam.cz. Na závěr dokumentu se soutěžním příspěvkem je nutno uvést celé jméno autora/autorky, kategorii, e-mailovou a poštovní adresu. Uzávěrka zaslání příspěvků je 31. srpna 2015. Přihlášeny mohou být pouze dříve nepublikované texty.

Porotci soutěže jsou letos spisovatelé Irena Obermannová, Tomáš Zmeškal (předseda poroty) a Jaroslav Balvín.

Informace na: www.knihovnalitomerice.cz

Můj příspěvek do Máchovy stopy popisoval cestu na Radobýl

Rozhovor s Jaroslavem Balvínem, knihovnou pověřeným produkcí soutěže

Jak literární soutěž Máchovou stopou vznikla a jaká je její myšlenka?

Soutěž založila Mgr. Eva Filandrová z nynější Střední školy pedagogické, hotelnictví a služeb ve spolupráci s městem Litoměřice, které ji iniciovalo, protože si je vědomo hodnoty svého krátkodobého rezidenta Karla Hynka Máchy. Já, potažmo knihovna, jsme k této soutěži přišli jako k už hotové věci, včetně názvu.

Jak jste se o soutěži poprvé dozvěděl?

Ještě v době, kdy soutěž neorganizovala knihovna, tedy asi před pěti lety, jsem se do ní přihlásil. Můj příspěvek do Máchovy stopy popisoval cestu na Radobýl. Když jdete přímo z Litoměřic, míváte různé krajinné i stavební prvky, které už jsou zarostlé a zpustlé. Já jsem v textu spekuloval o tom, co to vlastně je, nebo spíš bylo. V tak trochu snívém máchovském duchu jsem se zao-

bíral tím, k čemu to dříve sloužilo; tušená minulost kontrastovala s tvrdou současností. S příspěvkem jsem ve své kategorii zvítězil, pak ho do výboru máchovských studií a esejí *Mácha redivivus 1810–2010 (Academia 2010)* zařadili editoři, literární vědci Aleš Haman a Radim Kopáč. Díky účasti v soutěži jsem se seznámil s pořadatelkou, magistrou Filandrovou, řekl jsem jí, že si myslím, že by v soutěži mohlo být to a ono jinak, a ona mne nominovala do komise jejího příštího ročníku. A dalšího roku se pořádání soutěže ujala knihovna, přičemž já se stal jejím „account managerem“, jak se říká.

Vyrůstal jste v Doksech, studoval v Ústí nad Labem a Praze, jak jste se dostal do Litoměřic?

Po absolvování vysoké školy jsem hledal nejen pracovní uplatnění, ale i město, kde se dá žít – v Ústí ani Praze se žít nedá. Karrel Tománek mi nabídl, abych se podílel na off-programu litoměřické knihovny, kterou právě začínal vést, a já v ní navíc souběžně našel „múzu“, která inspirovala vznik bulletinu, později novin knihovny a zpočátku také dost živelný charakter akcí pro veřejnost. Vzpomínám si, jak jsme nesli jednoho vykřičeného teplického básníka v rakvi z knihovny do Baronky, o půlnoci bujaře tančili na nějaké techno v sálku knihovny, nebo sjíždali pochutiny z ženy, která nahá ležela na ředitelově stole.

Na jaře jste se vrátil z delšího pobytu v Izraeli. Co vás k této cestě vedlo?

Na Blízkém východě jsem si chtěl především odpočinout, věnovat se chvíli úplně něčemu jinému než psaní, editování, redigování. A zároveň se trochu otužit, vystavit se situaci, o které jsem věděl, že pro mě bude dost zátěžová. Vykonával jsem úplně nej-

Minutu po minutě

Haruki Murakami, *Afterdark*, překlad Tomáš Jurkovič, nakl. Odeon, 2007

Můžou za to sociální sítě. Vlastně jedna. Taková úplně malinká pro amatérské spisovatele. V profilu jakéhosi autora mě asi před dvěma, možná třemi lety zaujala poznámka, že čte knihy nějakého, mě do té doby neznámého, japonského spisovatele. Tím dostal Haruki Murakami šanci. Police s tzv. bestsellery jinak totiž obcházím v knihkupectvích či knihovnách velikým obloukem.

Los padl na tlustou knihu s názvem Kafka na pobřeží. Po několika desítkách prvních stránek jsem čtení chtěla vzdát, bylo to nudné. Pak ještě jednou, když došlo na scény krutého mučení městských koček. Vytrvala jsem (v té době už jsem věděla, že „přece Murakamiho čtou všichni“, tak něco na něm třeba bude), poslední dvě třetiny už jsem přečetla se zájmem, neboť kniha znenadání dostala spád. Musím ale přiznat, že první část by mi stačila v nějaké kratší verzi. Snad jsem jen příliš netrpělivá. K další knize autora jsem se dostala loni v Tu-recku, kde jsem ve čtečce svých dětí objevila titul Norské dřevo. Snad zajímavé, ale... hmmm. Trochu rozvěklé a motiv lehce nevýrazný, obyčejné osudy, obyčejných lidí. A zápletka? Jenže, něco asi na tom Murakamim vážně je. Zatím ještě nevím co. Jsem ve fázi zkoumání. Třetí kniha O čem mluvím, když mluvím o běhání mě naopak zaujala tématem, protože je to autobiografické dílo. Chtěla jsem pochopit, jak může někdo každý den zároveň psát a k tomu uběhnout deset kilometrů. Opět obyčejná, spíš průměrná kniha. Neumím si vysvětlit, co je to „něco“, co mě k autorovým knihám přitahuje. Kdyby to byl film, řekla bych, že na vině jsou podprahové obrázky. Jak je ale mistr dostane do textu? Skrývá je mezi slovy nebo uvnitř slov samotných? Promiňte mi ale dlouhý a rozvěklý úvod. Možná alespoň postihl ono bloudění, hledání, čekání, ochutnávání, osahávání, které mě trýzní na začátcích Murakamiho knih.

Knihy Afterdark je však jiná. Má pouze sto padesát stran. Vlastně ne pouze, má jich přesně akorát. Ubíhá minutu po minutě během jedné noci v Tokiu. Už fotografie Tomáše Jurkoviče na přebalu knihy, z které svítí neony a okna mrakodrapů, dává tušit, že pod rouškou tmy se bude skrývat cosi. S hlavní hrdinkou Mari se čtenář seznamuje přesně čtyři minuty před půlnocí a opouští ji za osm minut sedm v raním slunci. Přestože kapitoly přesně odměřují čas (každá je dokonce uvozena schématickým obrázkem ciferníku s nastavenými ručičkami) a ocitáme se v nich v jakýchsi paralelních světech dvou sester, děj na obou místech plyne bez přerušení a žádná minuta nikde nechybí. A ani nepřebývá.

Neocitáme se v žádném akčním filmu. Vypravěčský styl sice simuluje kamerové záběry, hlavní osu knihy však vedou dialogy, myšlenky a obrazy, v nichž se postupně hlavní postava proměňuje. Dvě dívky Mari a Eri neodlišuje pouze první znak jejich jména, jsou to dva protipóly. Vzdálené nebo blízké?

Stejně jako ve všem bytí nemůže být černá pouhým opakem bílé, ale je zároveň v bílé obsažena, a bílá zase v černé, také Mari a Eri nelze od sebe jednoduše oddělit. K tomuto závěru dovedou Mari dlouhé minuty nočních nenadálých událostí, během nichž se seznámí díky své znalosti čínského jazyka s řadou zvláštních lidí a během kterých má možnost o své sestře přemýšlet a vidět ji v jiném světě.

Jak je pro Murakamiho obvyklé, kniha je prokáná lehce detektivními a mysteriózními zápletkami, z nichž některé zůstávají i v závěru bez rozuzlení. Firemní tužka s opsaným hrotem i mobilní telefon čínské prostitutky se zadržávají kdesi ve vzduchoprázdnu. A ty, milý čtenáři, s nimi nalož, jak uznáš za vhodné. Vlastně ne, nech je plynout. Plynout jako plyne přesně odměřený čas.

Knihu si přečtu ještě jednou. Naráz. Vyhra-dím si jednu teplou letní noc, začnu ve 23:56 a skončím v 6:52. Přesně!

Kateřina Minková

Kubinstadt almanach 2015 Město snivců

Konceptem almanachu bylo vytvoření knižní platformy pro prezentaci současného umění se zaměřením na výtvarnou a literární scénu v rámci litoměřické oblasti.

Zvolené téma Město snivců odkazuje k významnému umělci, který se narodil v Litoměřicích na sklonku 19. století. Historik a velký znalec litoměřické historie a kultury Oldřich Doskočil se s pečlivostí a s břitkým humorem ujal exkursu do života a tvorby jedinečného kreslíře, ilustrátora, grafika, malíře a spisovatele Alfreda Kubina, za což mu patří náš velký dík, podobně jako i ostatním literátům a výtvarníkům, kteří nabídli své práce k uveřejnění. Vracíme se k odkazu Kubinovy tvorby skrze zvolené téma almanachu – Město snivců. Texty a obrazy, které se sešly v tomto sborníku, reflektují různým způsobem na dílo respektovaného umělce, buď přímo nebo nepřímou, symbolicky, či konceptuálně, uchopujíc odkaz jeho tvorby v kontextu své vlastní zkušenosti, osobní reflexe vázané k Litoměřicím.

Pokračování na str. 15.

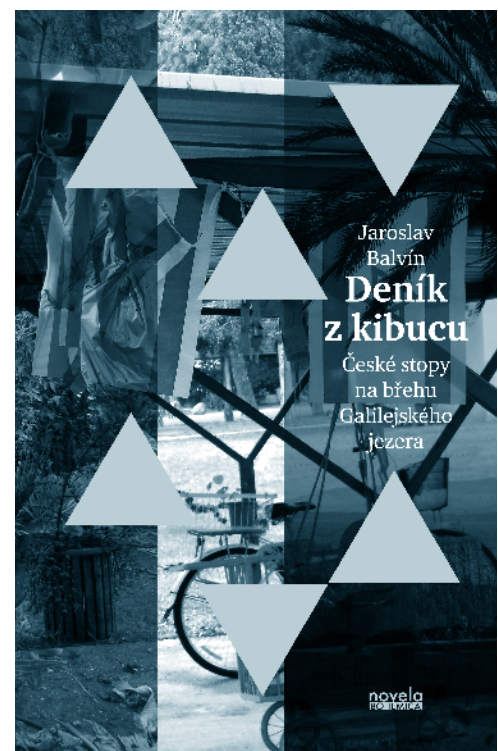

Křest Deníku z kibucu

/ úterý 23. června 2015 v 17.00 h, 2. poschodí, Galerie Knihovny K. H. Máchy v Litoměřicích

Uvedení knihy litoměřického autora Jaroslava Balvína (*1981), který strávil letošní zimu v Izraeli, aby na břehu Galilejského jezera pátral po českých stopách.

Autor se na začátku roku 2015 vydal do jednoho z historicky nejvýznamnějších kibuců v Horní Galileji. Ejn Gev u malebného Kineretského (Galilejského) jezera se mu stal výchozím bodem pro cesty za Židy, kteří odešli nebo uprchli z Československa, aby začali od začátku, někdy našel jejich potomky. Pátral po tom, jaký život vedli v nové zemi. Potkával zemité kibucníky i ukřižovanou komunitu mladých dobrovolníků z celého světa.

méně kvalifikovanou práci, jakou si lze představit, myl jsem nádobí. Zázitek to byl skutečně velmi silný. Nemá cenu mluvit o jiném kraji a jiném mravu, to si každý dokáže vygooglovat. Pro mě bylo zásadnější, že jsem se přes noc ocitnul ve společenství výrazně mladších dobrovolníků z celého světa, s nimiž jsem musel najít společnou řeč, stejně jako s rázovitými obyvateli kibucu, v němž jsem dřel. Nakonec mi vrozená hyperaktivita a jakási hamižnost po příbězích jiných nedala, abych si jenom u špinavých talířů vymýval mozek. Záměrně jsem pak po okolí Galilejského jezera vyhledával dosud žijící židovské uprchlíky před druhou světovou válkou nebo jejich děti a natáčel s nimi rozhovory o jejich osudech. Knížku, která zachycuje můj všední život v kibucu i setkání s Židy původem z Československa, teď vydává nakladatelství Novela bohemica. Pokřtíme ji v litoměřické knihovně v úterý 23. června v pět odpoledne.

Rozhovor s Jaroslavem Balvínem vedla Šárka Dragounová a Dominik Anelt

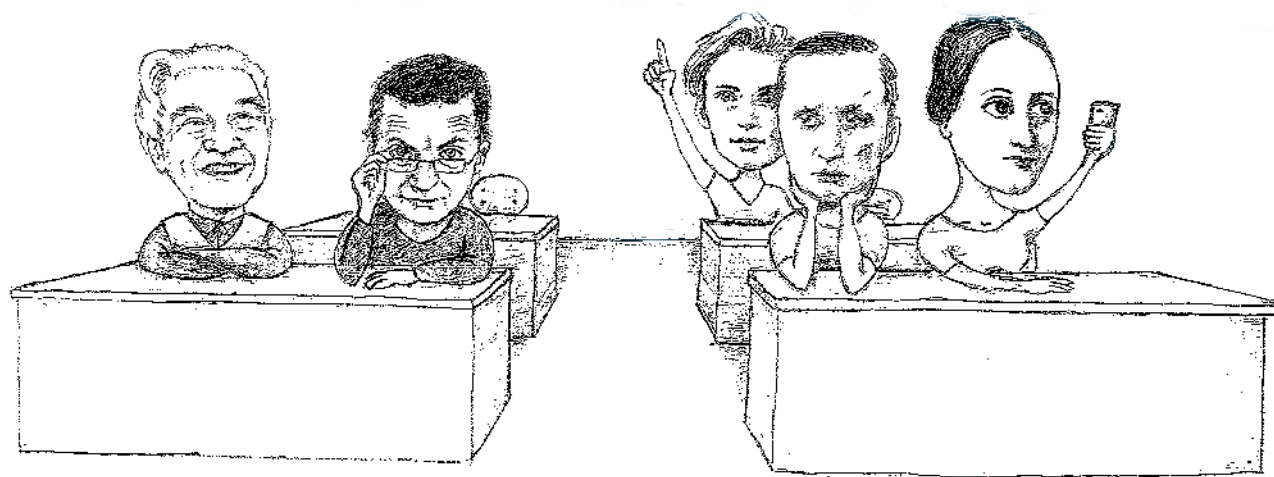
Jaroslav Balvín se narodil roku 1981 v České Lípě, žije v Litoměřicích. Působí jako publicista a reportér v oblasti kultury, především literatury. V minulých letech cestoval po České republice, Německu, Polsku, Rakousku i Ukrajině a na podzim roku 2014 strávil tři měsíce v Bratislavě na tvůrčím pobytu Mezinárodního visegrádského fondu. V současnosti se zabývá tematikou holocaustu, židovských mládežnických hnutí, kibuců a pracuje na románu o „tereziánském zahradníkovi“ Werneru Neufliessovi, který v roce 1949 emigroval do Izraele. V červnu 2015 vydává svou v pořadí čtvrtou knihu „**Deník z kibucu. České stopy na břehu Galilejského jezera**“, zachycující jeho letošní izraelskou zimu.

foto: I. Červinková

KRE
KNI

kreativní
knihovna
prolom
kódy
nudy

spisovatelé se vrací
do škol

Anna Šotolová, třetí ročník Gymnázium
J. Jungmanna Litoměřice

Bára Lipová, studentka 3. B
Gymnázia Josefa Jungmanna

Litoměřické gymnázium navštívil Michal Viewegh

Litoměřice – Dne 22. dubna se na Gymnáziu Josefa Jungmanna (GJJ) v Litoměřicích představil jeden z nejúspěšnějších autorů současnosti, Michal Viewegh. Touto besedou byl zahájen projekt „Spisovatelé se vrací do škol“, který na GJJ vznikl ve spolupráci s litoměřickou Knihovnou Karla Hynka Máchy.

Samotnou besedu Viewegh zahájil přečtením ukázky z jednoho ze svých děl – povídkou Záhadu z knihy Vzpomínky o lásce. Poté byl již ponechán prostor dotazům studentů, kteří se i přes počáteční ostych nezdráhali autora řádně vyzpovídat. Díky příjemné a otevřené atmosféře, jež po celou dobu panovala, jsme se mohli kromě obecných údajů dozvědět také perličky z autora života – například, že je k Litoměřicím vázán víc, než by se mohlo zdát (v rámci své vysokoškolské praxe působil na jedné z místních škol a z Litoměřicka dokonce pochází jeho druhá manželka).

Celá beseda nakonec trvala více než hodinu, šlo se na ní přes padesát studentů, a to, že mají o autorovu tvorbu opravdu zájem, dokazovala kromě množství dotazů i „autogramiáda“ Vieweghových knih, která proběhla v samém závěru.

Hra o trůny aneb jak nacpat 2000 stránek do 10 hodin

Svět ovládla televize. Konkrétně televizní seriály. Lidé se už moc nezajímají o dlouhé a napínavé filmy, ale spíše o nekonečné pořady, kde se postavy vyvíjí, zabíjí a podvádějí. Mezi takové seriály patří i Hra o Trůny z produkce HBO.

Seriál vychází z velmi populární předlohy G. R. R. Martina „Píseň ledu a ohně.“ Obě verze díla se díky napínavému příběhu, propracovaným postavám a překvapivým zvrátům staly neuvěřitelným hitem, avšak fanoušci se na diskuzních fórech začínají proti seriálu bouřit.

Proč? Četli knižní předlohu. Co zastáncům knih na tomto světovém hitu nejvíce vadí? Pro upřesnění, seriál zrovna finišuje pátou sérií a pomalu dohání dosavadní knižní předlohu, které do dokončení chybí ještě mnoho let. Tvůrci seriálu ale nemohou čekat, až autor knihy dopíše, každý rok má vyjít jedna série. Vyřešili to jednoduše: autor tvůrcům prozradil, jak celá saga skončí, aby měli volné ruce s budoucí tvorbou. Zde je ale kámen úrazu. Jelikož vědí, jak postavy v seriálu skončí, mohou si příběh do jisté míry upravovat. Čtenáři si ale myslí, že tu míru hodně překračují. V páté sérii se tak zásadně mění příběh, až to vypadá, že celá saga dopadne úplně jinak. V knize je totiž tolik postav, tolik událostí, míst, že je velmi těžké o tom mluvit, natož o tom natočit 10 dílů seriálu.

Když mluvím o páté sérii, tak v té je obsažen konec třetí knihy, celá čtvrtá, pátá a kus nevydané šesté. To je přes 2 500 stránek. Je vůbec možné nacpat tolik stránek do deseti hodin, aby každá postava měla dostatek prostoru? Všichni se asi shodneme, že ne. Pochopitelně si tvůrci děj velmi ulehčují. Například mění geografii světa, vyškrtávají důležité postavy či momenty, dokonce zabíjejí postavy, které mají v knihách ještě nemalou roli. Do jisté míry scénáristy chápou.

Další věc je cílová skupina. Lidé z HBO si určitě nechali zjistit, kdo na tento seriál kouká nejvíce. Pravděpodobně to ale nebyli čtenáři, kteří si to spíše přečtou, ale skupina mladých mezi 16 až 25 lety. Tito lidé chtějí jen a pouze seriál a popřípadě co nejjednodušěji podaný. V knize se totiž objevují desítky postav. Vždyť jen na konci páté knihy zabírá posledních sto stránek seznam postav. Těžko se v tom orientuje a pro nečtenáře by to nebylo

příliš zábavné. Seriál je tedy značně zjednodušený a přímočařejší, škrtají se neznámé postavy, aby ty známé mohly zastoupit jejich místo. Je to celkem nucená změna, ale velmi efektivní. Dle mého názoru to tvůrci vyřešili dobře. Knihy jsou hlavně o atmosféře, kdežto seriály jsou primárně o postavách, tak proč do nich cpát přehřel postav za účelem držet se knižní předlohy a ztratit přitom diváky? Jak sám autor knih prohlásil: „Je lepší vést celý příběh s polovinou postav, než polovinu příběhu se všemi postavami.“ S tímto výrokem plně souhlasím.

Doufám tedy, že bude příběh seriálu nadále kvalitní a poutavý a že bude mít seriál stejný, nebo přinejmenším stejně kvalitní jako knihy. V dubnu se chystá už šestá série a dokonce by měla vyjít již šestá kniha Vichry Zimy. I přes nevole mnoha čtenářů si seriál Hra o Trůny drží obrovskou sledovanost, která se dokonce stále zvyšuje.

Dominik

Dominik Anelt, *1999, studuje první ročník oboru Mediální komunikace na střední škole Ekonom v Litoměřicích
Jsem student, partner a filmový maniak.

Michal Viewegh: Měl bych přiznat, že jsem byl dlouhá léta trochu snob

Jeden z nejúspěšnějších českých autorů dnešní doby Michal Viewegh přednášel na Gymnáziu Josefa Jungmanna v rámci projektu „Spisovatelé se vrací do škol“ a v Knihovně Karla Hynka Máchy v Litoměřicích. Besedu na Gymnáziu Josefa Jungmanna zahájil přečtením ukázky z knihy Vzpomínky o lásce. A mě zajímalo, zda má nějaké vzpomínky na naše město a jaký má k němu vztah.

První otázka se hned nabízí, máte k Litoměřicím nějaký vztah?

Mám a není to povinná fráze, jak by se mohlo zdát. Já mám od sud manželku. Takže jsem sem jezdíval kvůli ní a hlavně za ní už před mnoha lety. A abych neopomněl, byl jsem tady dokonce před mnoha, mnoha lety na pedagogické praxi na střední pedagogické škole, takže k Litoměřicím mám hned dvojí vztah.

A jaké je v Litoměřicích Vaše oblíbené místo, na které se rád vracíte?

Já jsem chodíval vždy rád přes náměstí na vyhlídku na Labe, tam to bylo opravdu mé oblíbené místo. A pak si matně vzpomínám, že když jsem tady byl asi před 20 lety na praxi, tak mýtické místo byla Máchova světnička, tam jsme s nějakými studentkami šli dokonce na procházku, takže mám i romantickou vzpomínku.

Když se tady bavíme o těch krásných místech. Dáváte přednost raději venkovu nebo městu?

Po pravdě jsem na Sázavě radši než v Praze, protože jak nejsem ještě úplně fit (spisovatel 10. prosince 2014 praskla aorta pozn. red.), tak je to pro mě klidnější a příjemnější prostředí.

Takže máte vlastně dva domovy?

Ano. Respektive na Sázavě mám dům a v Praze mám byt.

A když se nerozhodnete odpočívat na Sázavě, jaká je vaše nejoblíbenější destinace pro dovolenou?

No tak asi bych měl přiznat, že jsem byl dlouhá léta trochu snob a jezdíval jsem na Maledivy, do Thajska a na Kanáry v zimě, ale teď jsem trochu zpokorněl, takže teď si umím představit, že velmi vděčně pojedu do Chorvatska na své oblíbené místo, kde mám i chorvatské kamarády.

Navštívil jste mnoho zemí a měl jste tedy možnost ochutnat mnoho jídel. Jakému druhu kuchyně dáváte přednost?

Já jsem docela gurmán nebo gourmet tedy a mám několik ob-

líbených pražských restaurací, většinou se středomořskou kuchyní, ale mám rád také francouzské restaurace a vděčně zajdu i do vietnamské nebo čínské restaurace.

Jak relaxujete od práce?

Neřeknu nic objektivního. Když přijdou sousedi a přinesou lahvinu vína nebo společně grilujeme, tak je to vlastně pro mě nejčastější a nejpříjemnější způsob relaxace.

Když jsem teď malou oklikou zabrousila k té práci, chtěla jsem se zeptat, jak se Vám líbí nový film Vybíjená, který byl vytvořen na motivy Vaší knihy?

Žádný autor zfilmované knižní předlohy by si nikdy neměl stěžovat, že to natočili, protože, příznivě si to narovinu, tím získám třeba 60 000 čtenářů navíc. Jakmile je ten film v kinech, tak si tu knížku koupí i lidé, kteří by si ji dříve nekoupili, protože jsou zvědaví na tu knižní předlohu.

Uvažoval jste někdy o tom, že byste si i Vy zahrál v nějakém filmu? Bavilo by Vás to?

Možná jo, ale já jsem si vědom svého limitu a nejsem žádný suverén a mám trému, takže já bych nebyl dobrý herec. Má nejmladší dcera, která je deset let stará, si zahrála ve filmu Vybíjená, kde má třisekundovou roli a dostala za ni 300 Kč, takže je šťastná.

Podporoval byste ji v herectví, kdyby se rozhodla, že by v tom chtěla pokračovat?

Nebránil bych jí v tom, jenom bych ji upozornil na ty záporné stránky. Na to, že ti herci, co jsou vidět v televizi, jsou výjimka a že větší část herců čeká někde doma na roli a čeká třeba celý život a nedostane ji. Nebo dostávají podřadné role, které se jim nelíbí. Takže bych ji varoval před stinnými stránkami herectví.

Velice Vám děkuji za rozhovor a přeji krásný den.

Nina Kotková (17 let), studuje první ročník oboru Mediální komunikace na střední škole Ekonom v Litoměřicích. Do Litoměřic se přestěhovala nedávno. Je vášnivou pejskařkou, poslouchá „drum and bass“ a ze všeho nejvíce miluje přírodu. Na redakční práci se jí líbí akčnost, různorodost, práce s lidmi, a přestože se teprve zaučuje, pracuje s plným nasazením, nadšeně, bezhlavě, ale s pokorou.

50 odstínů Hvězd

Určitě se vám už stalo, že jste si přečetli knížku a řekli jste si: „Páni, o tom by měli natočit film!“, ale také se občas setkáme s knihou, o které v nitru víme, že když by ji zfilmovali, nikdy film nebude tak dobrý jako knížka. Nechci porovnávat knihu s knihou a film s filmem, ale spíše se zde budu zaměřovat na vztah mezi knižní předlohou a jejím filmovým zpracováním. Vybrala jsem dvě nejdiskutovanější díla posledních dvou let.

Prvním z nich je kniha, která před rokem rozplakala snad všechny ženy a děvčata na planetě. Jedná se o knihu od v dnešní době už dost známého autora Johna Greena „Hvězdy nám nepřály“, jejíž filmové zpracování proběhlo na jaře minulého roku. Druhý zfilmovaný knižní fenomén dnešní doby „50 odstínů šedi“ od E. L. James měl premiéru v únoru tohoto roku. Čtenáře i diváky, kteří knihu v ruce nikdy neměli, dost pobouřil.

Co se knih týče, podle mě jsou obě dost dobré. U obou knih vám dokáže ukápnout slza, občas i více než jen jedna, nebo se vám třeba svírá žaludek při dojemných pasážích. Můžete cítit pocit naštvanosti, blaha i smutku a možná, že i o tomhle obě knihy jsou. Dle mého názoru, i když je každá kniha úplně jiná, jedno mají společné. Oba spisovatelé v nich dokáží navázat pevný vztah s čtenářem, aby ten, kdo to čte, se naprosto vykašlal na všechno možné, co měl v plánu a knihu přečetl, jak se říká „jedním dechem“. Ve filmech se však tyto dvě knihy naprosto rozcházejí.

Hvězdy nám nepřály je film plný emocí, požitku a vtípu. Celý film se odvíjí úplně stejným směrem jako kniha. Některé pasáže jsou proházené, ale ne tak, aby to nějakým způsobem narušilo děj. Některé jsou vynechané, například když si v knize hlavní představitelka Hazel povídá se svojí kamarádkou, ve filmu žád-

nou kamarádku nemá. Možná, že film je dramatičtější než jeho knižní předloha, ale díky tomu se diváci do filmu můžou vcítit ještě víc a všechny problémy prožívat s danými postavami, jako by byly jejich vlastní. Myslím, že filmové zpracování jinak úžasného knižního díla je více než dobré. Nečekala jsem, že by to u takové knihy bylo možné, ale ukázalo se, že je. A výsledek je opravdu fantastický.

Oproti tomu 50 odstínů šedi je film, který se nejspíš ani nemohl zpracovat tak, aby se dokázal rovnat knize. Největší chybou bylo asi to, že tvůrci tento film nezacílili na věkovou kategorii, pro kterou je kniha určena. Kvůli pasážím z knižního zpracování by se totiž film nejspíš v kinech nemohl vysílat lidem mladším osmnácti let, což se samozřejmě dané skupině lidí nelíbilo. Proto se museli z filmu odstranit scény, které by se nehodily do věkové kategorie diváků. Věková dostupnost byla tedy 12+. Zatímco v knize jsou velice detailně popsány erotické pasáže, ve filmu se musely ztvárnit tak, aby byly intenzivní, ale přitom se film mohl odvysílat bez jakýkoli potíží. Možná, že to byl pro celý film největší problém, jelikož kniha je zaměřena hlavně na erotické scény s BDSM (bondage - svazování, disciplína/dominance, submisivita/sadismus, masochismus). A pokud se to ve filmu nemůže projevit tak silně jako v knize, nikdy to nebude mít na diváka stejný efekt. Tvůrci se snažili nahradit tyto scény tím, že „přisládili“ ty ostatní. Díky tomuto kroku vznikl úplně jiný žánr. Dle mého názoru bych se tuto knihu vůbec nesnažila ztvárnit ve filmu, protože kdybych to mělo být uděláno věrně, vznikne z toho úplně jiný žánr než romantické drama.

Filmové adaptace zhodnotili také autoři knih. Díky tomu, že se J. Green mohl také podílet na natáčení, byl s filmem více jak spokojen. Zatím co E. L. James se film nelíbil právě z důvodů, že to neobsahovalo to, co v knize popisuje.

Šárka

foto: I. Červínková

Šárka Dragounová, *1999, studuje první ročník oboru Mediální komunikace na střední škole Ekonom v Litoměřicích
Mám ráda knížky, divadlo a filmy s firmem Carreym a Jarekem Leto.

KRE-KNI

kreativní knihovna prolom kódy nudy

FACEBOOK:
KRE-KNI
DO UCHA
POSLECHOVÉ VEČERY
FOTOWORKSHOPY
TERÁRIUM
No.1

DRAČÍDOUPĚ SE ŠIMONEM - Ve hře na hrdiny, v Dračím doupěti, lze vymyslet možné i nemožné. Jediné, co k tomu potřebujete je papír, tužka a dobrá představivost.

Téma si může vymyslet skupina hráčů sama. My například teď zrovna hrajeme hru, která se odehrává v raném středověku, kde není magie a není to ani fantasy. Hlavním motivem hry jsou pověry, které lidi v dávné době velmi ovlivňovaly.

Hra je o to lepší, když se sejde dobrá parta, asi kolem pěti až šesti lidí. Pán Jeskyně, vypravěč, hrou provází podle scénáře, který sám vymyslel a hra trvá tak dlouho, dokud skupina, nebo

hráč nesplní nějaký daný úkol. V podstatě ale může pokračovat až do nekonečna, nebo, jak tomu nejčastěji je, až do té doby, než to přestane hráče bavit.

Šimon Černý, organizátor deskových her

Klub deskových her „Černý Šimon“ se schází občasné vždy v pátek v Knihovně K. H. Máchy. Hrajeme různé deskovky a hry, od Osadníků z Katanu po Arkham Horror. Nemáme vyhraněný styl - rádi zkusíme různé novinky jako Star Wars miniatury, „blbneme“ s pantomimou nebo hrajeme i obyčejné karty. Při hrách se většinou bavíme o fantasy knihách, sci-fi filmech nebo řešíme počítačové hry. Zkoušíme také hrát vlastní dračí doupě.

Natálie Váňová - více na str. 12

„Je to hlavně pro lidi, co mají rádi fantasy...“ (více na této stránce dole)

DO UCHA - poslechové večery (více na této stránce dole)

Spolupracuje s námi Zdeněk Ucha

„Soustředíme se na filmy, které nejsou konzumní...“ (více na této stránce dole)

Maturita z literatury a jazyka: tvůrčí psaní, setkání s autory, sdílení čtenářských zkušeností

DO UCHA - Tak zní název poslechového pořadu, který je věnován audioknihám a jejich knižním předlohám. Probíhá v rámci projektu KRE-KNI každý druhý měsíc na oddělení beletrie naší knihovny a je zaměřen především na mladé.

První setkání s mluveným slovem proběhlo při poslechu symbolické povídky Maska rudé smrti, pojednávající o morové nákaze, od zakladatele hororového žánru Edgara Allana Poea. Druhý večer byl věnován současné tuzemské tvorbě. Titul Národní třída od Jaroslava Rudiše zaujal monologem svérázného hlavního hrdiny, který chtěl nechtě nastavuje pokřivené zrcadlo

dnešní společnosti. V jeho audio podobě pak exceloval Hynek Čermák, ověřený cenou Audiokniha roku 2013 coby Interpret roku. Květnový večer se nesl na vlně sci-fi a fantasy. Kultovní dílo Stopařův průvodce galaxií britského spisovatele Douglase Adamse je vyprávěním posledního přeživšího planety Země Arthura Denta, který se vydá na cestu vesmírem, jak jinak než stopem. Pětidílná trilogie je plná anglického humoru a kultovních hlášek jako Nepropadejte panice! V následujících měsících se pak můžete těšit na spojení poslechového večera DO UCHA s Klubem deskových her Černý Šimon. Vybereme tituly, které vyšly nejen jako mluvené slovo, ale byly také předlohou deskových her.

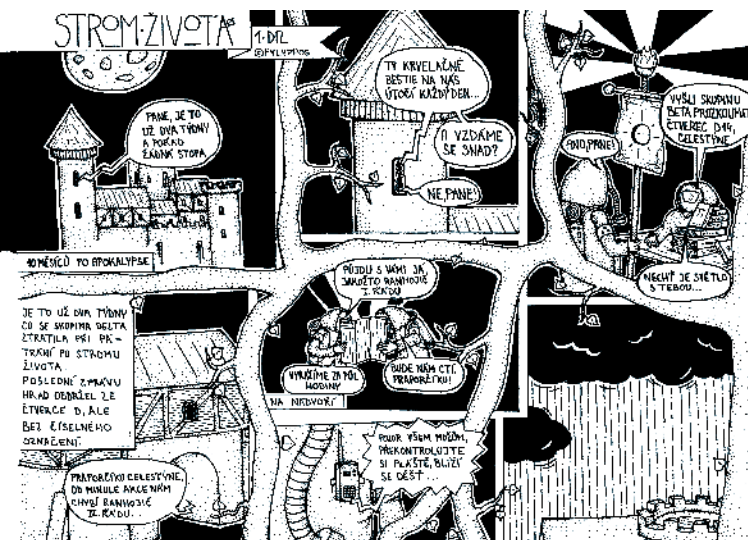

Workshopy fotografie: úvod do fotografování a makro fotografie již proběhly, pokračovat budeme krajinou, městem a dalšími zajímavými náměty.

Společnost Mládeže Litoměřice

Výtvarné workshopy: guerilla / graffiti poster / plánujeme na podzim také workshop manga a komiksu.

Prostor pro začínající a mladé tvůrce / projekt Terárium str. 15 / startující projekt Regál No1- ze šuplíku do knihovny (více se dozvíte přímo na odděleních knihovny)

DO UCHA je poslechový pořad, který se snaží uchopit literaturu jinak, než jak ji známe v tištěné podobě, a to v příjemné atmosféře s šálkem kávy.

Kristýna Lamblová, připravuje poslechové večery DO UCHA; studentka Technické univerzity v Chemnitz - obor Evropská studia

VEČERY O FILMU - „Večery probíhají tak, že my to nějak připravíme, a pak si držíme palce, aby přišli diváci,“ s úsměvem odpovídá Mikoláš Müller na otázky týkající se organizace filmových večerů.

Filmové večery se konají každý měsíc a střídají prostory Knihovny K. H. Máchy a Kina Máj, v létě také letního kina. „S nápadem za mnou přišla Kateřina Minková, pracovnice knihovny, která mi myšlenku představila jako součást projektu KRE-KNI.“ Vzpomíná Mikoláš Müller na začátky.

„V knihovně se obvykle večerů účastní kolem deseti lidí. Soustředíme se na to, že filmy ne-

jsou konzumní a jde nám hlavně o to, aby lidé, kteří večery navštěvují, získali nějaký základ a rozšiřovali si obzory vnímání filmů. Aby poznali, proč to režiséři vlastně točí tak jak točí a byli schopni vidět i něco víc než jen příběh.“ Dodává Mikoláš. „Do budoucna mám filmů naplánováno ještě spoustu, ale vše záleží na organizaci a na zájmu diváků.“

Mikoláš Müller, student GJJ

„Ve Večerech o filmu se podařilo propojit studenta gymnázia Mikoláše s již dříve diskutovanou myšlenkou jak dalším lidem představit zlatý fond světové kinematografie tak,

aby se na organizaci mohli podílet sami.“

Celý program vyšel od Mikoláše i dramaturgie je čistě na něm. Já v organizaci figuruji jen jako odborný dohled. Mikoláš postavil celý koncept promítání na tom, že představuje filmy od vzniku filmu až do 90. let. Na základě svých zkušeností vybral filmy z celé filmové historie, aby byla zachována jejich kontinuita. Tak se střídají projekce v Kině Máj v rámci filmového klubu a v knihovně. Kino Máj má oproti knihovně tu výhodu, že se filmy promítají na velkém plátně a tudíž vynikne jejich plná kvalita.“

Renata Vášová, teoretička filmového a divadelního umění, vede Filmový klub v Kině Máj a spolupracuje na pořadu Večery o filmu

Autorem sedmé „Knížky pro prvňáčka“ je Jiří Žáček

Knížku pro prvňáčka organizuje Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky. Již od samého začátku je tato akce také součástí programu dětského oddělení knihovny.

Z Litoměřic se letos do projektu zapojily tři základní školy: ZŠ Boženy Němcové, ZŠ Masarykova a ZŠ Ladova. Od února do května dochází dopoledne do knihovny dohromady sedm prvních tříd. V průběhu našich setkání čteme knihy, hovoříme o nich a navazujeme nejrůznějšími programy a akcemi. Cílem je pomoci těmto začínajícím čtenářům s prvními kroky ke čtení a hned od počátku školní docházky je přivést do knihoven a vytvořit u nich návyk na pravidelnou četbu. A právě pro tyto děti, které setkání absolvovaly jsou pak na konci školního roku připraveny „Knížky pro prvňáčka“. Knížky jsou jedinečné, nedají se nikde koupit a jsou napsané a ilustrované významnými českými tvůrci. Letošní knížka je od spisovatele Jiřího Žáčka a ilustrátora Vojtěcha Juríka. Z loňských let si můžeme připomenout knihy Ivony Březinové, Jiřího Kahouna, Daniely Krolupperové, Miloše Kratochvíla, Radka Malého a Magdaleny Wagnerové, které byly ilustrovány Vlastou Baránkovou, Jiřím Fixlem, Evou Sýkоровou-Pekárkovou, Renatou Fučíkovou, Alžbětou Skálovou a Pavlem Sivkem. Pro ostatní zájemce jsou knihy k dostání na trhu často až po třech letech od tohoto speciálního vydání. Při slavnostním ukončení letošního ročníku dostalo svou knížku 186 prvňáčků. Předávání proběhlo 10. června 2015 v Divadle Karla Hynka Máchy.

Alena Koudelková

Ztratily se hvězdy

Vrátit spadlé hvězdy zpět na oblohu měli za úkol účastníci letošní Noci s Andersenem.

Děti, které přišly 28. března večer do Knihovny K. H. Máchy, měly před sebou těžký úkol. Paní Kometa jim oznámila, že se z oblohy ztratilo několik hvězd, které je potřeba najít a vrátit na oblohu. Právě zapadající Slunce jim na cestu darovalo cestovatelskou mošnu a kouzelný kámen a mladí zachránci mohli, za pomoci průvodců, vyrazit na tajemnou výpravu. Nejprve navštívili pana Hvězdáře, který pozoruje a zná hvězdy nejlépe. Ten jim půjčil dalekohled, aby mohli pozorovat souhvězdí a najít, kde která hvězda chybí. Šikovné děti na mapách hvězdné oblohy všechna souhvězdí našly. Cesta pokračovala k panu Měsíci, který vládne noční obloze. Ten dětem vysvětlil své fáze a dovolil jim napsat vzkaz kouzelnou měsíční barvou, která byla vidět jen při svitu měsíce. Paní Tma, bez které by hvězdy nebyly vidět, seznámila děti s nočními tvory a zahrála si s nimi „hru na stíny“. Děti dokonce na chvíli probudily i paní Duhu, které se rozletělo hejno duhových ptáček. Naštěstí se podařilo všechny pochytat a paní Duha každému dítěti jednoho darovala. Nakonec přilétla i paní Kometa a pomohla dětem najít poslední hvězdy, které spadly na náměstí. Všechny hvězdy byly poté vráceny na oblohu a spokojení a unavení zachránci usínali pod hvězdnou oblohou při poslechu pohádky o Hvězděnce Zaspalce.

A.K.

Jsem ráda, že na dětské oddělení chodí s dětmi i rodiče. Vážím si toho, že si udělají čas a tráví jej s dětmi u knihy.

Eva Weberová, knihovnice dětského oddělení

Udělá mi radost, když nás navštíví dopoledne škola a odpoledne se přijdou děti s rodiči zaregistrovat s tím, že se jim v knihovně líbilo.

Alena Koudelková, knihovnice dětského oddělení

Knihozrouti

V lednu tohoto roku, tedy na začátku druhého školního pololetí, jsme v rámci dětského oddělení knihovny založili čtenářský klub Knihozrouti. Domluvili jsme se s několika vyučujícími základních škol a s jejich pomocí vybrali děti ve věku 8 až 11 let, kterým jsme nabídli možnost společně číst a poznávat knížky jinak.

Každé „knihozroutí“ setkání trvá zhruba hodinu, kdy si s dětmi představíme zajímavou knížku, se kterou dále pracujeme. Děti se učí kriticky myslet, porozumět čtenému textu, předvídat události příběhu. Nejenom děti si z lekcí něco odnášejí, i my, knihovnice, vidíme jejich odezvu, co je baví, na jakou činnost se s dětmi zaměřit nebo naopak u čeho se moc nezdržovat. Počáteční lekce byly zaměřeny hlavně na to, aby děti porozuměly textu. Vysvětlili jsme si a ukázali rozdíly mezi beletrií a literaturou naučnou, které k sobě mají často velmi blízko. Jako příklad jsme použili kapitolu Sedm statečných modrých velryb z knihy Dětský zvěřinec

od Pavla Brycze. Dětem jsme nabídli k porovnání encyklopedie mořských tvorů, kde hledaly další informace. Tato činnost je zaujala. V průběhu dalších lekcí jsme zjišťovali, s jakou chutí se děti chtějí střídat ve čtení úryvků či kapitol knížek, které jsme jim vybrali. V knize Dobrý svět od Aleny Ježkové jsme se setkali s tématem stárí. Společně s Doktorem Rackem od Milady Rezkové jsme zažívali dobrodružství na jeho cestách, pracovali jsme i s výbornou knihou Kouzelná baterka, kterou napsala Olga Černá. V minulých lekcích jsme se s dětmi dostali k tématu bezdomovectví a šikany v knize Pan Smraďoch od Davida Walliamse. Jedním z našich cílů je zaujmout děti výběrem knih natočt, že si po skončení lekce půjčí knihu domů, což se nám během několika posledních lekcí daří. Dále formou soutěžení na konci setkání ověřujeme, na kolik děti vnímají a chápou, co čtou. Nesrozumitelné výrazy a slovní obraty si vysvětlujeme již během čtení. Děti se na závěr předhánějí s odpověďmi, kdo si pamatuje více informací z příběhu, který jsme si společně přečetli.

Martina Žebrová, lektorka

Pojď si hrát!

Klub deskových her pro děti od 8 do 12 let

Myšlenkou klubu Pojď si hrát je vytvořit místo, kam rodiče mohou přivést své děti, které si zde spolu s ostatními mohou volně hrát. Jsme něco jako družina nebo klub, který bývá při základních školách. Oblíbené jsou různé deskové hry jako „Člověče nezlob se“, ale snažím se dětem nabízet i nějaké další společenské hry, například děti milují pantomimu, nebo třeba malujeme, šrafujeme a tak dále. Naše středeční setkání trvá dvě hodiny od 14 do 16 hodin a nejčastěji klub navštěvují děti z prvního stupně, ale někdy i starší. Děti většinou dochází pravidelně, občas se u nás objeví i někdo nový, to když si děti přivedou své kamarády. Tato aktivita pro děti je založena na jedné z výzev knihovny: knihovna hledala dobrovolníky, kteří by chtěli rozvíjet při knihovně nějakou činnost a já se přihlásila.

Natálie Váňová, studentka Střední pedagogické školy v Litoměřicích

Jaké knihy baví naše Knihožrouty?

Několika dětem jsme položili tyto otázky: 1) Jaká byla tvá úplně první knížka? a 2) Jaká je tvá nejoblíbenější knížka? Poté jsme se zeptali knihovnice Aleny Koudelkové na její zkušenosti. A jak jste na tom vy?

Míša, 10 let:
1) Moje úplně první knížka byla „Cvrček z New Yorku“. / 2) „Letopisy Narnie: Poslední Bitva.“ Líbí se mi tam ty boje!
AK: Letopisy Narnie je fantasy, která láká děti hodně moc. V knize se děti tajnou skříní dostanou do kouzelné země. Má sedm dílů, ten poslední upoutá právě zmíněnou bitvou. První dva díly byly už zfilmované. Obdobnou velmi oblíbenou knihou je Tajemná kočka K., která umí číst, psát a pomocí šifrovačícího stroje se dostává do různých časových období: k Aztékům, Májům. Chlapci je hodně oblíbená jedenácti dílná fantasy série Hraničářův učeň. Je znát, že „potrománie“, tedy obliba knih o Harry Potterovi, už trochu pominula. I když jsou knihy hojně půjčované a knihovna kvůli jejich oblibě často pořídí ještě další výtisk, aby se dostalo na všechny mladé čtenáře, děti spíš než by využily služby rezervace, počkají, až kamarád knihu vrátí (často totiž chtějí číst knihu, kterou vidí u svého spolužáka nebo přítele a vědí, že kamarád půjde knihu vrátit).

Naty, 10 let
1) „Babička, kuře a Drnditonda“ / 2) Moje nejoblíbenější je „Má sestra je upírka“, mám ráda upíry.

Jakub, 11 let
1) Asi „Pejsek a Kočička“ (smích)
AK: Je báječné, že se tato kniha stále čte a je v oblibě. Mou oblíbenou dětskou knížkou byl Medvídek Pú, už si úplně nepamatuji, jestli jsem ho četla já jako dítě, nebo až svým dětem. Když já jsem byla malá, tak se četla Honzíková cesta, Malý Bořeš, ty knížky byly úplně jinde než dnes...
2) „Deník malého poseroutky.“ Byla hodně vtipná a zajímavá.
AK: Malý poseroutka je opravdu hodně oblíbený. Vydáno bylo už sedm dílů. Dozvěděla jsem se, že vloni před Vánoci to byla nejprodávanější dětská knížka. Je to deník kluka, který není úplně hodný, klidný. Kniha děti láká, kvůli stylu, jakým je napsána. Jednak příběh vypráví mladý kluk, má komiksové ilustrace a je psaná velkými písmeny. Děti ji tedy rychle přečtou. To je také velkým plusem knížky. Motivuje je, že přečtou knížku celou a moc dlouho jim to netrvá. Možná je to posune dál a jednou se pustí do něčeho delšího, složitějšího. Existují ještě další knihy psané podobným stylem jako například Deník Tóma Gejtse, Velký frajer Nat a dívky rády sáhnou po Deníku Mimoňky.

Marek, 9 let
1) „Krtček“ (smích) / 2) „Bořek“, je moc pěkná, líbí se mi.
AK: Bořek stavitel, je kniha podle animovaného televizního seriálu. Děti si tuto knížku půjčují často. Bořek má přílbu, občas vezme bagr, občas kolečko - jsou tam nejrůznější stroje, a na Bořka čeká zajímavá práce a předně jednoduchý děj. Příběh tedy láká nejčastěji mladší chlapce.

rozhovor s dětmi D. A., Š. D.,
rozhovor s Alenou Koudelkovou: I. Č.

Pohoda při čtení na dětském oddělení.

Knižní novinky

Knihovna nakupuje knižní novinky do svého fondu průběžně a samozřejmě i na léto se snaží přichystat co nejpestřejší nabídku titulů, tak aby si každý mohl vybrat „svůj šálek kávy.“

JAMES ROLLINS je oblíbený autor a po jeho nové knize *Šestý zánik* jistě opět sáhnou čtenáři, kteří mají rádi literární šálek kávy s příměsí **napětí a dobrodružství**. Divoký, vražedně ironický thriller *Jak zabít svého šéfa: příručka stážisty* není návodem, jak sprovodit ze světa svého nadřízeného. V napínavém příběhu se seznámíte s nájemným zabijákem, kterého si zamilujete - ale nebudete ho nikdy chtít potkat. Renomovaný autor JOHN LUTZ jistě nezklame svým dalším detektivním románem nazvaným *Šílenství*, kde se soukromý detektiv Frank Quinn opět setká se sadistickým šílcem. Minulost obou mužů skrývá několik dalších vražd s podobným rukopisem: jeden je páchá, druhý se ho snaží zastavit. Šachová partie mezi zabijákem a policistou pokračuje. Protipólem napínavých románů jsou knihy **romantické**, u nás v knihovně tolik žádané. Čtenářkám, které si dají svou literární kávu s kořením lásky mohu nabídnout novou knihu HANY MARIE KÖRNEROVÉ *Druhý břeh*, kde mohou prožít životní příběh milostných peripetií dvou sester. Mystická love story s neobvyklým milostným trojúhelníkem. *Příliš milovaná dívka*, kterou napsala MIINA SULPIEN nás zavede mezi archeology, kde lásku krásné archeoložky bude provázet temné tajemství. Pro milovníky **historických** románů nachystáme např. román THOMASE SAMA *Zločin v Yorku*, odehrávající se v Anglii v roce 1644 zmítané občanskou válkou. O tajných sektách navazujících na tradici druidů vypráví napínavý příběh MICHAEL PEINKOFERA *Bratrstvo run*. Nezapomínáme ani na milovníky **komiksů**, jejichž příznivci se mohou těšit např. na další pokračování řady PAVLA KOSATÍKA týkající se našich dějin – jedna z posledních je nazvaná *Češi 1989 - Jak se Havel stal prezidentem*.

Z **naučné literatury** se těší čím dál většímu zájmu knihy o běhání. Proto jsme pro vás koupili další novinku *Běh podle Pose Method - Tajemství úspěchu rychlého běhu*. Tato kniha pomůže každému. Zkušenému běžci i začátečníkům. Pro ty, kteří se marně snaží zhubnout, nabízíme nový úhel pohledu na hubnutí. Tentokrát se nejedná o žádné diety, ale novinka *Nakrmte své emoce a zhubněte jednou provždy* se zabývá spíše otázkou psychiky, zvládání emocí a stresu, které mnozí z nás řeší přejídáním. A samozřejmě s nadcházejícím časem dovolených pro vás máme nachystány nové **cestopisy**, které vám pomohou získat aktuální informace o destinacích, do kterých se chystáte, ať už jsou to ty obvyklé – např. Řecko, Chorvatsko, Itálie, atd. nebo ty exotičtější - Thajsko, Miami, Florida, Austrálie.

Dětsí čtenáři se mohou těšit na nové oblíbené komiksové příběhy Čtyřlístku - tentokrát strašidelné. Příhody plné fantazie a humoru nazvané *Jim Knoflik, Lukáš a lokomotiva Ema* napsal věhlasný německý spisovatel MICHAEL ENDE, proslulý mimo jiné knížkami *Nekonečný příběh* či *Děvčátko Momo a ukradený čas*. Na další, již devátý díl *Deníku malého poseroutky*, nazvaného *Výlet za všechny peníze* jistě bude opět mnoho rezervací, ale určitě se dostane na každého. Také k dětem zavítá další oblíbenec BARRY TRAPPNEY, s nímž malí čtenáři mohou prožít „příšerný víkend“. Pro nejmenší vydalo nakladatelství Albatros také *Večerníčekův pohádkový špalíček*, kde jak název napovídá se děti potkají se svými večerníčekovými hrdiny.

Mluvené slovo, neboli **audioknihy** mají v naší knihovně již nezastupitelné místo. Ti, kteří si chtějí literaturu poslechnout se mohou těšit např. na CD s detektivkami severských autorů ÅSY LARSSONOVÉ *Sluneční bouře*, JO NESBA *Švábi* nebo českého autora LADISLAVA FUKSE a jeho *Případ kriminálního rady*. Pro ty, kteří mají rádi napínavé vyprávění z jiného ranku bude k mání CD s vyprávěním horolezce JIŘÍHO RAKONCAJE *K2 8 611m*. Děti se jistě potěší s namluvenou verzí filmového hitu o *Medvídku Paddingtonovi*, ti menší třeba s *Pohádkami z Krakonošovy zahrádky*.

Eva Štíbrová

Aktuální novinky můžete nalézt v on-line katalogu knihovny K. H. Máchy, podněty připomínky a nápady uvítá akvizitérka knihovny Eva Štíbrová na e-mailu: katalog@knihovnalitomerice.cz.

Nesmírně horké léto

Jsem v Rusku a každým dnem čekám na dopis od svého milého. Letěla jsem na celé prázdniny za svou babičkou. Taková vysušená stařenka s pohostinnou povahou, co by si odtrhla i sousto “od huby”, kdyby bylo potřeba. Babička vlastní velikou zahradu, kde často sedávám v trávě jenom tak a pozoruji mraky. Jenže už je to týden, co jsem nedostala žádnou zprávu od Vojty! Já vím, za pár dní se vrátím domů. Také tak zpětně nechápu vlastně, proč mi rodiče nedovolili si vzít s sebou mobilní telefon. Nu, třeba se jen psaníčko zatoulalo. Ráda bych mu zavolala či by on zavolal mně. Svým způsobem mi moc chybí. Takhle dlouho a tak daleko jsme od sebe nikdy nebyli.

Ach jo, a co když na mě zapomněl? I když bych mu to vůbec neměla mít za zlé. Také proč, že? Mladí hoši asi potřebují tělesný kontakt více než dívky a já a Theo... Ne! Rozhodně mu to nemohu mít za zlé, to bych musela odsoudit i samu sebe. Sama jsem se tu přeci seznámila s Theem. Hned to mezi námi zajiskřilo. Vzplanula v nás vášeň. Není to nic (rozhodně nic!) vážného. Nic hlubokého. Nic trvalého. Jen taková malá aférka, takový menší letní románek. Vojta to ani vědět nemusí. Vždyť to přeci nic neznamenal.

On sám jistě není žádný svatoušek. Vlastní svůj byt, motorku. Vydělává dost peněz. Určitě tam beze mne hodně slaví a užívá si s kamarády a možná i kamarádkami. Proč taky ne? Mladí jsme jen jednou. Jen ať se “vybejčí”. Je poměrně dost atraktivní a zvedá zájem u mnoha žen. Jsme přeci jen lidé.

Až se vrátím, budu předstírat uraženou, jak se od slušného děvčete očekává. Jakože se mě to dost dotklo. Možná mu i vynadám. Možná se rozpláči. Možná na něho zajecím. Možná mu i vlepím políček. Aby viděl, jak mi na něm záleží.

Tajemství

Neklopit, nebezpečí ohrožení! Jakub opatrně vypáčil víko bedny. To, co uvnitř spatřil, by vyděsilo snad každého, ale Jakub zůstal klidný. Uvnitř se běhaly dvě kostry a vedle nich ležela fotografie mladé ženy v bílých šatech držící se za ruku s jakýmsi mladým mužem. V Jakubových očích se zaleskla slza bolestných vzpomínek. Ihned slzu zahnal. Když hleděl na ten krásný pár, vzpomněl si na svou milovanou dceru Marii. Marii vychovával dlouhých sedmnáct let. Její matka zemřela hned po jejím narození. Jakub její matku velice miloval a její smrt ho zničila.

Ze smutných vzpomínek ho probrala až hlasitá rána na schodech a následná slova. Marie! Obrovskou bednu musí okamžitě ukrýt. Jeho dcera ji nikdy nesmí vidět. Bednu i s cenným nákladem odsunul do vesele vymalovaného pokoje s velkou postelí s pestrým povlečením.

Jakub maloval pouze veselými barvami, aby zamaskoval černotu své duše. Vždy se řídil pravidlem, že úsměv zamaskuje vše. Nenáviděl tmavé barvy.

Hned, jak bednu schoval pod svou postel, zachrastily klíče v zámku a vešla Marie. Jakub okamžitě vyběhl ze svého pokoje a svou dceru objal. Jeho ruce se klepaly nervozitou a zvlhly potem. Marie se otrásla. Nikdy neměla svého otce příliš v lásce, přesněji řečeno, Marie Jakuba nesnášela. Neměla ráda jeho věčné připomínky a veselé barvy. Marie vždy dávala přednost tmavším barvám. Vyvolávaly v ní pocit bezpečí. Když ji konečně pustil, odběhla do svého pokoje.

Pozdě večer se ozval zvonek. Marie si nikoho nepozvala, přestože měla ve škole spoustu přátel, nikdo nebyl nikdy u ní doma.

Fyzická touha a city by se měly trochu odlišovat. No, asi jsem úplně neměla riskovat kvůli chvilkovému souznění těl náš vztah s Vojtou, naši důvěru. On mi totiž velmi důvěřuje, myslím. On by mě snad nikdy z ničeho nepodezířoval, i kdyby k tomu měl všechny možné a pádné důvody. Ale já jsem taková. Nebaví mě stále na něco čekat. Chci žít přítomným okamžikem.

Za malý moment odlétáme. Theo mi ještě daroval květiny a zamával mi. Na oplátku jsem mu věnovala úsměv. Jen taková pomíjivá radost, rychle prchající, egu lichotící. Celou cestu si přemýšlím, jak Vojtu nachytám, jak se sám lapí do pastí. Jak se mi sám přizná a bude prosit o odpuštění. Doufám, že bude čekat na letišti s obrovskou kyticí rudých růží a ještě mě pozve do té drahé italské restaurace tam na rohu. Samozřejmě, že bych si objednala nejdražší mořské potvory, pak do nich párkrát dloubla, nimrala se v tom a pak mu oznámila, že už nemohu. Nebo že mi nechutnájí? Nebo že už si jich více do žaludku nenacpu? Hmh, tak ještě uvidím. Třeba mě napadne něco lepšího přímo za pochodu. Improvizace bývá často působivější.

Na letišti Vojta nečekal. Asi si ani nevzpomněl, že jsem se dnes vrátila. Mamka mi jen vzkázala, že se mám za ním stavit, a podala mi klíče. Můj psík mě vítal s bláznivou radostí. Později jsem se převlékla a namalovala tak, abych vypadala zničeně, že už o té dívce vím. Nyní jsem před jeho dveřmi a zasouvám klíč do zámku. Chvilí ještě poslouchám s uchem přiloženým na dveřích, ale nic neslyším. Chtěla jsem je přichytit při činu. Bzuket much. Mdlý zápach. Provaz. A nad jeho už navždy nemou tváří nápis: „Theodor byl můj bratr”.

Karolína Loužecká, 1. ročník Gymnázia Josefa Jungmanna, Litoměřice

Ani Jakub si nikoho nikdy nezval. Marie zvědavě otevřela dveře. Uviděla mladého muže se světlýma očima, který se na Marii mile usmál. Jakub muže nejspíše znal, protože ho vřele přivítal. Muž se Marii představil jako Jirka. Jakub Jirku odvedl do kuchyně. O něčem se velice vážně bavili, ale Marie neslyšela ani slovo. Marie se s Jirkou po nějaké době velmi sblížila, a i když si to nerada přiznala, měla ho radši než kohokoli jiného. Kdykoliv byl Jirka poblíž Marie, Jakub si od ní připadal více vzdálen. Sledoval, jak se Marie na Jirku dívá. Hrozně na něho žárlil. Jakub se k Marii začal chovat nepřátelsky, jeho cit k ní se vytratil.

Měsíc po Jirkově příjezdu se začaly dít divné věci. Jakubovi se v noci zdály noční můry. Držel pistoli a střílel po mladé ženě. Jakub tu ženu znal. Žena měla v rukou malou holčičku. Žena se mrtva skácela k zemi. Dítě se rozplakalo. Jakubovi se sevřelo srdce lítostí. S výkřikem se probudil. Tento sen mu připadal povědomý, tu scénu si moc dobře pamatoval. Vytáhl dlouhou bednu zpod své postele a vypáčil víko. V tom okamžiku příběhla do jeho pokoje Marie. To, co uviděla, jí vzalo dech. Střídavě koukala na kostry a na Jakuba. Jakub si povzdechl. Byl si vědom, že tato situace může jednou nastat. Vytáhl pistoli. Domem se rozlehl výstřel.

Ráno se odvážela těžká bedna. Leželo v ní tělo mladé slečny. Marie, dcera jeho bratra a nejkrásnější ženy, kterou znal.

Adéla Zmrzlá, Gymnázium Nad Štolou, Praha 7

Mladý muž ze Sulaves zván byl na maškarní ples Řekl si: Holenku půjdu za sušenku a v předsálí sežral ho pes

Kryštof František Tománek, 11 let, Gymnázium Josefa Jungmanna, Litoměřice

Z dálnice

Z očí ti padám okamžik co tiskne, svírá. Nejsem šťastná pence, časem se sypu mezi utečence, děšivě jiná stloukám křik pod košili a pod napětím krajek... Z bicích jde strach. Zas příliš rychle hraje.

Moudřejší radí prát se s tím! Nemají páru, který krysař píská, jak budí, volá zatraceně zblízka dálnice ryté zápěstím. Už nespěchám, jen stávám nad svodidly, platím tu jenom strachu za obydlí a on by ještě s chutí kradl! Možná je touhle cestou nejbliž pro cit? (Tak málo vím. Jen příliš o bezmoci.)

Někdy se dá jen utíkat.

Tak drhnu síly, kde je ještě zbytek, poztrácím boty mokré od výčitek, že platnější je ten, kdo nejvíc platí. Vždyť umím jenom slibovat, a zatím... protáčím příběh posledními díly. (Pořád tu straším. Lepší nepřežili.) A dálnice se nehojí, jen hnisá, i krysaře prý slyší leda krysa, běž - kdekdo hází flintu do obilí. (Slaboši, co se aspoň pokožili!) Láska? Tu svedu nést jen jako třetí, kdekdo má lepší rodiče i děti, milenky, sestry, ženy, zaměstnance. Běž! Ty sis nikdy nevážila šance. Leť! Dokud stačíš na pekelných schodech, dokud se plíce nepořežou o dech!

...

Z očí se zrodil okamžik. Vysoko v kopcích na větrný klíček sahají z kmenů prsty drátěnic, listopad si tu koukám zvyk na ostro vyjít hvězdy v nahobosém.

Tma v miskách dlaní. Šeptá: „Hádej, kdo jsem?“ Víím, někdo za mnou asi stál.

Z těch dálnic, pěšin, magistrál, strach neutíká. To já. Výš a jinam. Fakt nechci lhát, že snadno zapomínám, léto jsem měla raději...

Ale tam v kopcích, když se dívám za dne a podzim na čas listy strachu spadne, je soutok nebe s nadějí.

Lenka Thimová

Autorka Legendy o modré trávě, příspěvatelka portálu Pište povídky, vítězka jeho soutěže Literární talent 2013 a druhým rokem porotkyně této soutěže, členka Společnosti amatérských spisovatelů a od prázdnin jeho budoucí redaktorka, textařka, kamarádka.

Výstavní koncept v knihovně

Terárium je obyčejná vitrína na chodbě Knihovny K. H. Máchy. Myšlenkou je představit zajímavé nápady, díla, projekty a osobnosti. Prostor pro prezentaci je otevřen nejen umění literárnímu a výtvarnému, ale i jiným oborům a tématům. Chcete se přidat? Kontaktujte nás.

TERÁRIUM
/ omezený výběh pro jiné formy života

e-mail: iva.cervinkova@seznam.cz; Facebook: [Terárium](#)

01/15

02/15

03/15

Ohlédnutí za uplynulými výstavami:

10/14 Ondřej Sekora - instalace k výročí

Začali jsme zábavnou instalací obrázků mravenců z knih Ondřeje Sekory. Připomněli jsme tak 115 let od jeho narození. Pojali jsme instalaci jako soutěž v hledání detailů. Hra nekončila - mravenci z Terária utekli a rozlezl se po celé knihovně. Přes několik neúspěšných pokusů Ferdu mravence vyhubit došlo k domluvě a přesunu mraveniště na dětské oddělení pod písmeno "S".

11/14 Paralelní - Oldřich Hamera Máj / tematizace povídky Šárky Melicharové ze soutěže Máchovou stopu

Právě touto instalací nabylo Terárium dalšího podnázvu "rozhraní paralelních životů". První půlka vitríny byla věnována Oldřichu Hamerovi, autorovi grafických listů inspirova-

ných Máchovým Májem, jež byly vydány spolu s textem v nakladatelství Triáda. Tou dobou probíhala také výstava grafických listů v galerii knihovny.

Druhá půlka Terária byla pojednána instalací textu vítězné povídky literární soutěže Máchovou stopou 2014, kterou vyhrála v kategorii střední školy Šárka Melicharová. Povídku "Druhá desítka let" jsme na chvíli zavřeli do Terária, aby ji mohli okukovat a vychutnávat čtenáři knihovny.

01/15 Marek Rubec - Češi 1942

Kreslíř a animátor, litoměřický výtvarník Marek Rubec, je autorem na podzim 2014 nově vzniklého komiksu s tematikou atentátu na Heydricha a londýnského života předních českých politiků té doby. Autorem textů je Pavel Kosatík. Vybrali jsme několik klíčových stran a zvětšené je tak rozevřeli návštěvníkům

na obdiv.

Těšte se, na zimu 2015 připravujeme výstavu komiksu Marka Rubce a workshopy s autorem i pro vás, tvůrce, kteří chtějí poznat techniky a tipy pro tvorbu komiksu.

02/15 Přitiskni se ke knihovně

V Teráriu si na chvíli zaplavali i vaši knihovničci z litoměřické knihovny. Třeba i vás inspirujeme k originální instalaci. Terárium není jen pro exotické druhy.

03/15 Jak jsme to upekly bez lepku

Výstava o tom, jak společně vytvořily a poté v naší knihovně v rámci setkání Klubu celiakie pokřtily Ivana Šmatová a Monika Davidová kuchárku: Moučníky bez lepku, nakladatelství Grada.

Po diagnostikování celiakie u dcery, jsem náhle viděla všechno dosavadní vaření a pečení pesimisticky. Jenomže pak jsem vytáhla z trouby pe-

káč plný bezlepkových buchet a zjistila, že to půjde - chutnaly jim totiž víc než ty klasické „lepkové“. (Ivana Šmatová)

Má přítelkyně Ivana mne oslovila, zda bych její recepty vyfotila. Skromný nápad sdílet své zkušenosti se ale rozvinul, když Ivana oslovila redakci nakladatelství Grada. Mohla jsem tedy začít knihu sázet. (Monika Davidová)

03/15 Jana Hučínová - Ulovte si svého autora

Tento koncept rybek vznikl naprosto nečekaně, tak jak život věci přináší. Lidé, situace a věci kolem nás proplovají, takže proč se do nich jednoduše neponořit a nepokusit se chytit tu svoji vlnu. Ulovte si svého autora a pokud vás upoutá, tak se ponořte naplno do jeho tvorby. ...

Má životní náplň je tvořit a vytvářet příjemný jak vizuální, tak hlavně citový vjem. Tak trochu životní poslání. Pracovala jsem většinou v oboru

04/15

05/15

06/15

prodeje oděvu a designu. Pracuji stále na něčem, hlavně na sobě. Propojuji různé podněty a přetvářím je ať už do malých věcí, které si vytvořím jen tak pro sebe, nebo vymyslím velké koncepty, které snad realizuji v budoucnu. (Jana Hučínová)

Díky této instalaci vznikl soupis nejčtenějších a nejpůjčovanějších beletristických děl naší knihovny.

04/15 Filip Zatloukal - Za koncem

Komiksová instalace studenta VOŠ Štětí. Výstava prezentovala komiks Strom života a představila koncept FylypposArt (dostupný na Facebooku a webu). Autor se také zamýšlí nad otázkami spojenými s koncem světa a s typem života s ním spjatým (postapokalyptický styl). Instalace představovala také fotografie a objektovou tvorbu autora.

Vernisáž této výstavy se konala u Terária vůbec poprvé. Na chodbě knihovny s korzováním

před knihovnou jsme otevřeli naprosto nový formát společenské události.

05/15 Tomáš Vejmelka

Byl členem rožnovského fotoklubu R9, s nímž je v současnosti nadále v kontaktu. Fotografie dvou průhledů, které autor do vitríny vybral je zároveň polemika se samotným Teráriem...

průhledy / někam jít / paradox / uvnitř světa / a povrchů / otevírání / ve vši pestrosti / prázdnota / průzorů / clon / hledáček / i uvnitř skrytí průchodů / vitrín / fasád / příbytků / prostoupení

06/15 Kubinstadt

Pokračování ze strany 7. V almanachu otiskujeme ukázkou z fantaskní prózy Kouzelný roh od dalšího znalce díla Alfreda Kubina, literáta a překladatele Ivo Chmelaře. Dále zde najdete krátkou recenzi k filmu Traumstädt od Radka Květoně, a také dvě básně z poslední sbírky Gregory diVina. Obsah knihy tvoří také

množství různorodých reprodukcí od litoměřických umělců. Vedle školených a zkušených tvůrců jsme se snažili zařadit i takové výtvarníky, kteří se pohybují na okraji výtvarné scény (Petr Gottwald). Vedle Alfreda Kubina chceme také připomenout významného umělce, který strávil poslední léta svého života v Litoměřicích a zde v roce 2011 zemřel: veřejnějme fotografie a útržky textů z návštěvy u Jaroslava Hovadíka – jako poctu a vzpomínku In memoriam. Cyklus kreseb Město snivců od Lenky Kahudy Klokočkové je nejryzejší reakcí na kubinovskou estetiku. V knize najdeme také ukázky zcela jiného charakteru, díla Josefa Matějky – snivého Dřevmuže, který pracuje výhradně se dřevem a přírodními materiály. Jan Šalda vyřezal pro almanach dva linoryty abstrahující téma snu do lineárního zjednodušení. Jan Brodský je zastoupen jedním obrazem manipulované foto-

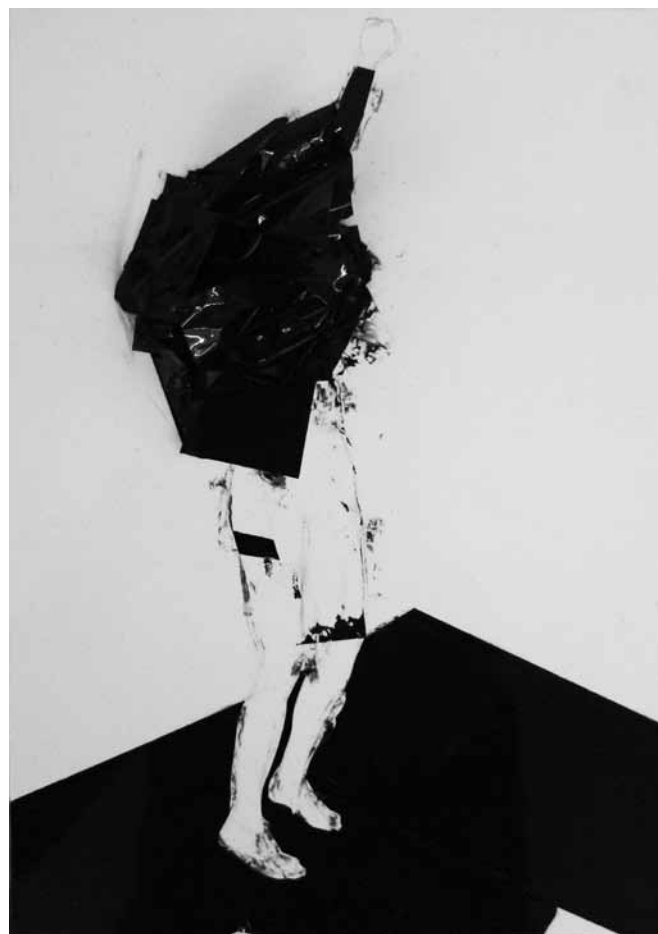
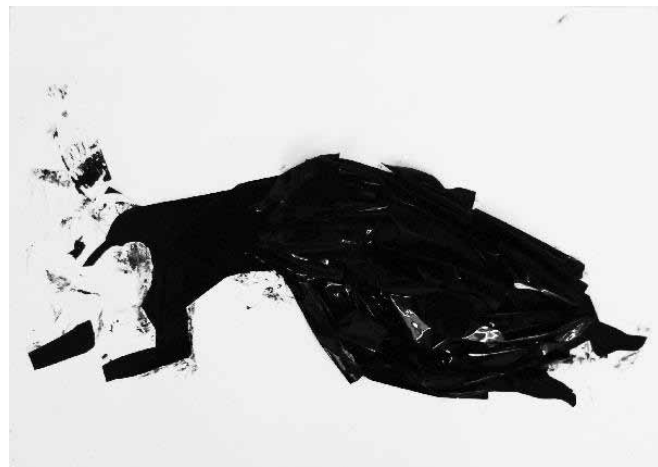
grafiky skalních útvarů, odkazujících k strukturám skalistého Radobýlu. Marek Rubec poslal dvě kresby, které nezaprou jeho zkušenost ilustrátora a komiksového tvůrce. Petra Hřůzu zastupují dva komorní linoryty. Pavl is Groh zde publikuje krátké haiku a vizuální báseň z kreseb a fotografií Radka a Zdeňka Květoňových – tvůrčí dvojice, vystavující pod značkou Andere Seite Studio.

Rádi bychom prostřednictvím almanachu hlouběji zmapovali místní uměleckou scénu, čímž vyzýváme autory, které jsme dosud neoslovili, nebo neobjevili, a kteří by rádi spolupracovali na budoucích ročnících kubinstadtského almanachu, aby neváhali poslat své práce na emailovou adresu: associacezs@gmail.com.

R. K., Kubinstadt

Cyklus Ženy, samolepící fólie na plastové desce (reliéf), 2013

Lenka Kahuda Klokočková

Nar. 1984 v Českých Budějovicích, žije v Litoměřicích.

Mou strategií je následovat vlastní intuici, reagovat na aktuální životní situaci (to znamená, že ve své tvorbě nepoužívám žádnou připravenou strategii). Zjistila jsem, že průběžně pracuji na několika dlouhodobých projektech, které se navzájem prolínají a mají stejný význam – metafyziku. Umění je pro mne nepředvídatelnou cestou, která mi ukazuje směr. Vlastní podvědomí ke mně promlouvá skrze vizualitu mého díla, a tímto způsobem pronikám blíže k pochopení podstaty bytí.

kontakt:

lenkaklok@atlas.cz; +420 724 958 280
LinkedIn: Lenka Kahuda Klokočková
<http://cargocollective.com/klokočkova>

studium:

od 2015 Doktorské studium, vizuální komunikace, Fakulta umění a designu, Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem
2013–2014 MA, ateliér litografie Ingrid Ledent, AP – Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, Belgie
2007–2013 MgA., kresba a grafika, Škola grafiky I Jiřího Lindovského, Akademie výtvarných umění v Praze
2013 Pedagogický modul, Univerzita Karlova v Praze – Pedagogická fakulta
2012 Workshop kresby, Pawel Frackiewicz, ArtCamp, Západočeská univerzita v Plzni – Ústav umění a designu
2012 Stáž v ateliéru hostujícího pedagoga Floriana Pumhösla (Víděň), Šalounův ateliér, Akademie výtvarných umění v Praze
2011 Stáž v ateliéru Socha I Jaroslava Róny, Akademie výtvarných umění v Praze
2010 Grant Erasmus, ateliér litografie Ingrid Ledent, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, Belgie
Autorka pracuje s multimédií, převážně se zabývá kresbou, litografií a performancemi. Má zkušenosti též jako kurátorka, editorka, pedagožka a grafická designerka, založila Edici současné akademické kresby (E.S.A.K.) a nakladatelství Uroboros, je členkou Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Vystavuje v Če-

